

இந்திரா

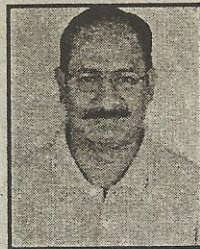
சௌந்தர்ராஜன்

ரூ.10/-

நான்
என்னை
தேடுகிறேன்

நான் என்னைத் தேகிகிறேன்

இந்திரா சுவந்தாராஜன்

உலகில் கண்ணுக்குத் தெரிந்து
கோடிக்கணக்கானவர்கள் வசிக்கிறார்
கள். கண்ணுக்குத் தெரிந்து பூமி என்கிற
ஒரு தளம்தான் இருக்கிறது! ஆனால்
கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பலகோடி
பேர்களும், பல உலகங்களும் இருக்கிற
தாம். நம்புகிறீர்களா?

காரில் பயணித்தபடி ஸ்ரீராம் பாசனர்
எலிக்குள் நுழைவதே ஒரு சுகமான அனுபவம்.
ஏதோ ஸ்விட்சர்லாந்துப் பக்கமாய்
உள்ள ஒரு தொழிற்சாலைக்குள் நுழைகிற
மாதிரி இருக்கும்!

இத்தனைக்கும் ஸ்ரீராம் பாசனர்ஸ் துரிய
கிரகத்திற்கு மிகப் பிடித்த ஊரான சென்னை
மாநகரத்திற்கு சற்று வெளியே (அதிகமில்லை
ஜென்டில்மேன்.... ஜஸ்ட் 25 கி.மீ.தான்
வெளியே) காஞ்சிபுரம் போகும் வழியில்தான்

உள்ளது.

அதன் நிறுவனர் திரு. ஸ்ரீராம் தொழிற் சாலை அமைக்க அந்த இடத்தைப் போய் பார்த்தபோது வேலிக்காத்தான் செடிப் புதர்களும், எருக்கஞ் செடிகளும் தான் வளர்ந்திருந்ததாம். இதெல்லாம் இருந்தால் அங்கே சாராய ஊறல்கள், ரவுடிகளின் நடமாட்டங்கள், சீட்டுக் கச்சேரி போன்ற இத்யாதிகளும் இருக்கும் என்று சொல்லத் தேவையே இல்லை.

அங்கே ஒரு சாதாரண குச்சி ஆஸ்ரமம் போடக்கூட யாருக்கும் மனசு வராது. பூமியிலும் ஐம்பதடிக்கு கீழேதான் நீரோட்டம்.

இதெல்லாம் பத்து வருடங்களுக்கு முந்தைய நிலை.

ஆனால் இன்று அந்த நிலப்பகுதி ஒரு பசுமைப் பள்ளத்தாக்கு. ஊட்டியில் மலர யோசிக்கும் மலர்களைக் கூட இங்கே பயிர் செய்து மலர்த்திக் காட்டி விட்டார் அதன் நிறுவனர் ஸ்ரீராம்.

இந்த பசுமைக்கு நடுவில் உலகத்துக்கே போல்ட் நாட்டுக்களைத் தயார் செய்து அனுப்பும் பாசனர்ஸ் தொழிற்சாலை ஒன்றும் நூற்றுக்கணக்கான எந்திரங்களோடும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களோடும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதற்குள்ள்தான் ஒரு இன்டர்வியூ அட் டெண்ட் பண்ண பாலு நுழைந்து கொண்டிருந்தான்.

“நடிக்கத் தயாரா பாலு?” என்று இன்றைய தமிழ் சினிமாவின் பிரபல இயக்குநர் ஒருவர் அவனுக்கு வெற்றிலை பாக்கு வைத் திருந்தார்.

“சாரி சார்.. எனக்கு சினிமா ஹீரோ ஆகறது உடன்பாடு கிடையாது. ஐ வான்ட் டு

பி எ ஓரிஜினல் ஹீரோ” என்று அவரை ஆச்சரியப்படுத்தியவன் தான் பாலு.

எம்.பி.ஏ., பட்டதாரி.....! உளவியலை விடுப்பப் பாடமாக எடுத்து படித்தவன். இப் பொழுது கூட அந்த பெரிய நிறுவனத்தின் பர்சனல் டிபார்ட்மெண்ட்டின் மேனேஜர் போஸ்ட்டுக்காகத்தான் இன்டர்வியூவிற்கு வந்திருக்கிறான். பிரைம் இன்டர்வியூ முடித்துவிட்டது. இது அநேகமாக கடைசி கட்டமாய் இருக்கலாம்.

பாலுவின் அப்பா பாஸ்கர்ராஜ் ஒரு மாவட்டக் கலெக்டர். வசதியான குடும்பம். தாத்தா பாண்டூரங்கன் நியமன எம்.பி.யாக இருந்து டெல்லியை கலக்கியவர்.

பாலு அந்தப் பாரம்பரியம்.

காரை உரிய இடத்தில் பார்க் செய்து விட்டு மெருன் வண்ண தோல்பை சகிதம் அவன் மெயின் ஆபீஸ் நோக்கி நடந்தபோது கம்பீரமாக இருந்தது.

தலையில் அநாவசிய முடி வளர்ப் பில்லை. பக்கா அமெரிக்கன் க்ராப்! உடை யிலும் அடிக்கும் வண்ணங்கள் இல்லை. சாம்பல் நிறத்தில் பெல்லி பேன்ட்டுக்கு டக் செய்துவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் சந்தன வண்ண ஏரோ பிராண்ட் சட்டை.

அதன் பட்டன்கள் பிராசோ பள பளப்பில் நாங்கள் தங்கத்தோடு போட்டி போடுபவர்கள் என்கிற மாதிரி மின்னிக் கொண்டிருந்தன.

கால் செருப்பும் இந்தியத் தயாரிப்பாய் தெரிவில்லை.

திருடிக் கொண்டு போய் விற்றால்கூட ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கலாம் என்கிற ரீதியில் அத்தனை கவர்ச்சியாக இருந்தது. மொத்தத்தில்

சொக்கவிட்டான்.

அவனை சினிமா டைரக்டர் கூப் பிட்டதில் ஆச்சர்யப்பட நிச்சயம் எதுவுமில்லை.

ஆண்களே ஆசைப்படும் ஒரு ஆதர்சம் மிகுந்த அழகு. உயரம் பருமன் என்று எல்லாவற்றிலும் ஒரு கச்சிதம். அது ரிசப்பஷனிஸ்ட் உஷாவைக்கூட ஒரு விநாடி கலக்கியது. இத்தனைக்கும் உஷா ரஞ்சித் என்பவனை காதலித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

"சாரி ரஞ்சித்.... இனி என்னால் உன்னைக் காதலிக்க முடியாது. பாலு என்ற ஒரு ஆண்மைப் புயல் இன்று என்னை அட்டாக் செய்ததில் நான் அவர் தொடாமலே கர்ப்பம் தரிக்குமளவு என்னை இழந்துவிட்டேன்!" என்று அந்த ரஞ்சித்துக்கு ஒரு கடிதமே எழுதி வைத்து விடுவாள் போல் இருந்தது. அப்படி ஒரு மயக்கம் அவளிடம். அவளிடம் தன் வருகையின் நோக்கத்தைக் கூறிவிட்டு அவளுக்கு நேர் எதிரில் நீல வண்ண சோபாவில் கால்மேல் கால் போட்டு அமர்ந்திருந்தவனை பார்த்து சொக்கிக் கொண்டே ஆபீசுக்கு வரும் தொலைபேசி அழைப்புகளுக்கு பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள் அவள்.

ஒரு கட்டத்தில் எழுந்து, மிஸ்டர் பாலு... ஜி.எம். காலிங் யூ.... என்றாள். அவனும் ஜி.எம்.மைக் காண நடந்தான்.

"சீ ஓவர் தேர்..." அவள் தன் நகம் நீண்ட பிஞ்சு விரலைக் காட்டி அவன் நுழைய வேண்டிய அறையை சுட்டிக் காட்டினாள்.

"தேங்க்யூ..." - இது அவன்.

இதுவரை யாரும் அவளிடம் இத்தனை அழகாக நன்றியை சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள்.

(நிச்சயம் இனி ரஞ்சித் அவளிடம் காதலனாக தொடர்வது சந்தேகம் தான்)

இனி உள்ளே....

"வெல்கம் மிஸ்டர் பாலு" என்ற ஜி.எம். சாரதி இருக்கையைக் காட்டினார்.

அமர்ந்தான்.

"மே ஐ வாண்ட் டு சீ யுவர் பேப் பர்ஸ்.....?"

"வித் யுவர் ப்ளெஷர் சார்....." அவன் தனது ஃபைலை எடுத்து அவர் முன் நீட்டினான். படு அழகான ஃபைல்!

உள்ளே வரிசைக் கிராமமாக அவனது சர்ட்டி ஃபிகேட்டுகள்.

+2வில் ஆரம்பித்து எம்.பி.ஏ. வரை எல்லா பேப்பர்களும் இருந்தன. அவ்வளவிலும் தொண்ணூறு சதத்திற்கு குறையாத மதிப்பெண்கள். நடு நடுவே என்.சி.சி. ஸ்கொட், விளையாட்டு போட்டிகளில் வாங்கிய சான்றிதழ்கள்.

எல்லாவற்றிலும் முதல் இடத்திலேயே தேறி இருந்தான். தப்பித் தவறிக் கூட இரண்டாவது மூன்றாவது நிலைப்பாடே எங்கும் காணோம்.

ஜி.எம். சாரதிக்கு செம்புப் பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்தாற் போல சொட்டைத் தலை. அதில் ஆச்சரியக் குறு குறுப்பு நிறையே ஏற் பட்டாற்போல் தோன்றியது. கை விரல்களால் நெற்றிக்கு மேல் மிருதங்கம் வாசிக்கப் பழக்கிரவன் போல தட்டிவிட்டுக் கொண்டே பேப்பர்களைப் பார்த்து முடித்தார்.

பின், "ஃபென்டாஸ்டிக்.... ஒரு பெரிய பரம்பரையோட பிரைட்டை அப்படியே கீப் அப் பன்னியிருக்கீங்க" என்றார்.

பாலு சிரித்தான்.

“மிஸ்டர் பாலு! மேஜரா ஒரு விஷயம்....”

“சொல்லுங்க சார்.....”

“ஒரு மனுஷனுக்குள்ள இரண்டு விதமான பொட்டான் ஷியாலிடி. ஒண்ணு சப்ஜெக்டிவானது. இன்னொண்ணு அப்ஜெக்டிவானது.... அவர் பீடிகை போட்டார்.”

“யெஸ்.... சார்.....”

“சப்ஜெக்ட் வைஸ் நீங்க ஒரு தோல்ட் மெடலிஸ்ட்.... அயம் ப்ரவுட் ஆஃப் யூ அப்ஜெக்ட் கடிவாத்தான்.”

“ஐ நோ சார்.... யு வான்ட்டு நோ மை அதர்சைட்....”

“அஃப் கோர்ஸ்.... சிலரைப் பாருங்க. படிப்பில் புலியா இருப்பாங்க.... ஆனா ஒரு சின்ன பிரச்சினைன்னா கூட தடுமாறுவாங்க. உதாரணமா ரயில்ல பயணிக்கும் போது அவங்க வாங்கிட்ட டிக்கட் தொலைஞ்சு போச்சு. டிக்கட் செக்கரும் வந்துட்டார்கன்னு வையுங்க... ஏதோ போலீஸ்கிட்ட மாட்டிக்கிட்ட கொலைக்காரன் மாதிரி மிரண்டு போய்டுவாங்க. நீங்க என்ன பண்ணுவீங்க? அதாவது இப்ப நீங்க டிக்கட்டை தொலைச் சவர். நான்தான் டி.டி. என்ன சொல்வீங்க?”

“உங்ககிட்ட டிக்கட்டை தொலைச் சிட்டேன்னு வழியு மாட்டேன் சார். ஃபைனோட டிக்கட் ஃபேர் எவ்வளவு சார்னு கேட்டு பணத்தைக் கட்டிடுவேன்.”

“பணம் இல்லைன்னா?”

“சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கணுமோ எடுங்கன்னு சொல்வேன்....”

“கெஞ்சமாட்டிங்களா?”

“ஏன் செஞ்சணும்? நானே ஒரு குற்றவாளி. குற்றவாளிகளுக்கு கெஞ்ச உரிமை

கிடையாது சார்.”

“குற்றவாளிகள் தப்பிச்சு ஓடப்பார்ப் பாங்களே?”

“நான் ஓட மாட்டேன். கெஞ்சவும் மாட்டேன். தண்டனையை ஏத்துக்க தயாராயிடுவேன்.”

“உங்க பிரெஸ்டிஜ் அதனால பாதிக்கப்படாதா?”

“டிக்கட் தொலைஞ்சப்பவே பிரெஸ்டிஜ்-ம் தொலைஞ்சு போச்சு சார்.”

“ஸோ ஒரு ஜென்டில் மேனா சட்டப்படி நடந்துப்பீங்க. அப்படித்தானே?”

“அதுதான் அந்த நிமிஷத்துல நான் செய்ய முடிஞ்ச ஒரு சரியான விஷயம்.”

“அதனால உங்க ரிக்கார்ட்ஸ்ல ஒரு அவப்பெயர் ரிஜிஸ்டர் ஆனாலும் அப்படித்தான் நடந்துப்பீங்களா?”

“நிச்சயமா... ஆனா ஒரு விஷயம் சார்....”

“என்ன விஷயம்?”

“முதல்ல நான் டிக்கட்டை தொலைக்கமாட்டேன் சார். நான் எப்பவும் ரொம்ப எச்சரிக்கையா பாதுகாப்பா இருக்கற ஒருவன். அப்படியே ஒருக்கால்... ஒருக்கால்தான் நான் டிக்கெட்டை தொலைச்சிட்டாலும் கைபன் கட்ட என்கிட்ட நிச்சயமா பணம் இருக்கும். ஆகையால என் ரிக்கார்ட்ஸ்ல கெட்டபேர் ரிஜிஸ்டர் ஆகவே ஆகாது....”

“ஸோ எப்பவுமே நீங்க அலர்ட்டாதான் இருப்பீங்கன்னு சொல்லுங்க....?”

“அதுல எனக்கு சந்தேகம் இல்லை சார்....”

“சரி... வேலைல சவாலான விஷயங்களை சந்திக்கப் பிடிக்குமா?”

“வேலைல மட்டுமல்ல.... வாழ்க்கை யிலையும் சவாலான எனக்கு ரொம்ப இஷ்டம்

சார்....”

“இன்டர்வியூவுல தன்னம்பிக்கையோட பதில் சொல்லறதா நினைச்சுக்கிட்டு ரொம்ப பேர் இப்படித்தான் சொல்லித்றாங்க.... ஆனா உண்மை பலருக்கு சவால்னாலே பயம்தான். தொடை நடுங்கிப் போயித்றாங்க....”

“நீங்க எப்படிச் சொன்னாலும், யாரைப்பத்தி சொன்னாலும் என் பதில்ல மாற்றம் இல்லை.”

“சூட்.... இப்பவே உங்களை நான் இங்க அப்பாய்ன்ட் பண்ணேன்னு வையுங்க....” இங்க சவாலா ஒரு விஷயம் இருக்கு. அதை எதிர்கொள்வீங்களா? இல்லை நான் புதுசு.... கொஞ்ச நாள் போகட்டும்னு சொல்வீங்களா?

“அது என்ன சவாலான விஷயம்னு முதல்ல சொல்லுங்களேன்?”

“அப்ப... அது தெரிஞ்சா தான் உங்க சம்மதத்தை சொல்வீங்களா?”

“அது எதுவா இருந்தாலும் எனக்கு சம்மதம். ஆனா ஒண்ணு. இல்லீகலா, மனசாட்சிக்கு விரோதமா செயல்பட மட்டும் என்னால முடியாது சார்....”

“நிச்சயம் இல்லீகலால்லாம் எதுவும் கிடையாது.”

“அப்ப முதல்ல விஷயத்தை சொல்லுங்க....!”

அவரும் சொல்லத் தொடங்கினார்.

2

ஒவ்வொரு நள்ளிரவின் போதும் உலகில் கோடிக் கணக்கில் பிணங்கள் விழுகின்றன. உலகமும் மனிதர்களற்ற சூன்ய வெளியாகிறது. அப்போது தாவரங்கள் மட்டுமே விழிப்போடு வாழ்க்கை நடத்துக்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் உயிர்ச்சவமாவது தூக்கத்தில் தானே?

ஆனால் இதில் சில சவங்கள் வேறுவிதமாக இயங்கத் தொடங்கி விடுகின்றன.

நள்ளிரவு நேரம்!

சரியாக பன்னிரண்டு மணி!

ஸ்ரீராம் பாசனார்ஸின் இரண்டாவது ஷிப்ட் முடிந்து விட்டதற்கு அடையாளமாக மின்சார அலாரம் டைனோசர் குரலில் கத்தி ஓடினது.

மூன்றாவது ஷிப்ட் இனிதான் ஆரம்பமாக வேண்டும்.

ஷிப்ட்டுக்கு இருநாறு பேர் வேலை பார்க்கும் புரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்டில் பத்து பேர் கூட ட்யூட்டிக்கு வந்த மாதிரி தெரியவில்லை.

அவர்களும் கொட்டாவி பிரிய, கண்ணில் தூக்க கலக்கத்தோடு மதுக் கடையை விட்டு வெளியே வரும் குடிகாரனாட்டாம் துறையிற் கொண்டு வந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

ஷிப்ட் முடிந்து கிளம்புகின்றவர்களும் அவர்களை ஏதோ பரிதாபமாகப் பார்த்தார்கள்.

போங்கடா.... மளமளன்னு வீடுபோய்ச்
சேர்ற வழியப்பாருங்க.....

நாங்க போய்டுவோம். எங்களுக்கு
ஒண்ணுமில்லை. ஆனா உங்கள நினைச்
சாதான்.....

“என்ன.... இன்னிக்கு அந்த கொள்ளி
வாய்ப் பேய் வந்து எங்களை ஸேவை
பாக்கவிடாது. நாங்க ஓடப்போறோங்கறியா.
பேயெல்லாம் சும்மாடா... பேய் வேஷம்
போட்டுருக்கறது ஒரு மனுஷன். நம்மைப் போல
ஒரு மனுஷன். இன்னிக்கு எங்க பத்துப் பேர்
கைல அடிப்பட்டு சாகப்போறது அவன்தான்
நாங்க இல்ல.”

ஷிப்ட் முடிந்து செல்பவர்களுக்கும்
ஷிப்ட் தொடங்க இருப்பவர்களுக்கும்
இடையில் வாக்கு வாதங்கள்.

நடுவில் ஒரு வாக்கமேன் சகிதம் பாலு
ஃப்ளோருக்குள் நுழைந்திருந்தான்.

“யாருடா அது புதுசா... தெனாவெட்டா?”

“புது பி.எம்.”

“முதல் நாளே அந்த ஆளுக்கு பேய்
பிடிக்கிற வேலையா?”

“தலை எழுத்தை யாரால் மாற்ற
முடியும்?”

“யார் கண்டா.... இந்த பி.எம். பெரிய
மந்திரவாதியா கூட இருக்கலாம் இல்லையா?”

உள்ளே இருப்பவர்கள் தங்களுக்கு
பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அப்படியே
எந்திரங்களையும் தட்டிவிட அதுவுமே
இரைச்சலோடு ஓட ஆரம்பித்தது

பாலு ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து
கொண்டே டிபார்ட்மென்ட்டை கடந்தான்
எல்லோரும் விஷ்வினார்கள். அவனும்!

பளிச்சென்று வெளிச்சம். ஃபேக்ட்

அரைகிலோ மீட்டர் நீளத்துக்கு மெர்க்குரி
விளக்கொளியில் தேவலோக மேக்கப்போட்ட
மாதிரி மின்னியது.

என்ட்ரன்ஸில் செக்யூரிட்டி ஆபீஸ்.
அங்கே இரண்டு செக்யூரிட்டி கார்டுகள்.

மற்றபடி ஹோவென்று எங்கும் அமைதி.
நட்டு வைத்து வளர்ந்திருந்த மரங்கள்
இரவுக் காற்றில் சாமரம்போல ஆடிக்கொண்டிருந்தன.

அதில் தூக்கம் வராத கிழட்டுப்
பறவைகளின் சப்தம் வேறு.

பாலு ரசித்தபடியே நடந்தான். துப்புர
வான தார்ச்சாலை. அங்கங்கே கைகாட்டி
மரங்கள். அவை டிபார்ட்மென்ட்டுகளின்
பெயர் சொல்லியபடி நின்று கொண்டிருந்தன.
ஒவ்வொரு கை காட்டி மரத்தையும்
பார்த்தபடி நடந்தான்.

“ப்ராசஸ் ப்ளான்ட்.”

“ஹீட் ட்ரீட்மென்ட் ப்ளான்ட்.”

“சால்ட் பாத் ப்ளான்ட்.”

கிட்டத்தட்ட நானூறு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில்
அங்கங்கே கட்டடங்கள் உள்ளே வாரிக்
கொட்டும் மின்சார வெளிச்சம். ஆனால் ஓட்ட
மில்லாதபடி அமைதியாகி விட்ட எந்திரங்கள்!

மூன்று மாதத்திற்கு முன்புவரை சரியாக
தூறு பேரோடு ஒரு பகல் கால உலகம் போல
இயங்கிக் கொண்டிருந்தது ஸ்ரீராம் பாசனாஸ்.

இப்போது எண்ணி முப்பது பேர்
உள்ளே இல்லை.

இவர்கள் கூட அசட்டு தைரியத்தில்
வேலைக்கு வந்திருப்பவர்கள். இல்லையிலலை...
இதில் பலர் வர வைக்கப்பட்டவர்கள்!
மற்றவர்கள் வேலையே வேண்டாம் என்று கூட
சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போதைக்கு வீவு

போட்டுவிட்டு வரமறுக்கிறார்கள். காரணம் சொன்னால் சிரிக்கத் தோன்றும்.... ஹைடெக் யுகத்தில் இப்படி எல்லாமா கதைவிடுவது என்றும் கேட்கத் தோன்றும்.

ஆனால் சொல்லித்தான் தீரவேண்டும். கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு ஒன்று உள்ளே இரவானால் சுற்றிவர ஆரம்பித்திருக்கிறது. நம்புங்கள்.

அதைப் பார்த்து மயங்கி விழுந்த பலருக்கு இன்னும் மயக்கம் தெளியவில்லை. தன்ராஜ் என்று ஒருவன் பயத்தில் சிறுநீர் கழித்து ஃபிட்ஸ் வந்து கீழே விழுந்ததில் கை எலும்பு முறிந்து விட்டது.

ரோந்து சுற்றும் செக்யூரிட்டி கார்ட் ஒருவர் பைத்தியமாகிவிட்டார்.

சராசரியாக முப்பது லட்ச ரூபாய் பன் ஓவர் அப்படியே முடங்கிவிட்டது.

அதன் எதிரொலிகள் பகல் பொழுதிலும் கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டன.

பேய் சுத்திவாற கம்பெனி.... என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டனர்.

மளமளவென்று முன்னேறிய கம்பெனி.... இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் வியாபாரத்தில் வெற்றிகண்ட கம்பெனி. இன்று ஒரு பேயால் நொண்டி அடிக்கிறது.

தொழிற்சாலையையே இடம் மாற்றினால் தான் பழையபடி குப்பை கூட்ட முடியும் என்கிறார்கள் சிலர். "அதெப்படி சாத்யம்... செருப்புக்காக யாராவது காலை வெட்டுவார்களா?" என்று திருப்பிக் கேட்பவர்கள் சிலர். எது எப்படியோ டாப் மேனேஜ்மென்ட் தாண்டைய தடவிக்கொண்டு யோசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

"எதிரிகள் யாராவது சதி செய்கிறார்களா? இல்லை தொழிலதிபர் ஸ்ரீராம் வெற்றி வீரராகத் திகழ்வது யாருக்காவது பிடிக்கவில்லையா? இல்லை அந்த தொழிலகத்தில் வேலை கிடைக்காத எவனாவது மிரட்டிப் பார்க்கிறானா?"

"புரியவில்லை. தெரியவில்லை."

ஜெனரல் மேனேஜர் சாரதி எம்.டி. ஸ்ரீராமிடம் இந்த பிரச்சனையை நான் பார்த்து சமாளித்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறிவிட்டார்.

அவர் வரையில் இது ஒரு புத்திசாலி மனிதனின் மோசமான சதிவேலை. எதிரியமாக சத்தித்து கையும் களவுமாக பிடிக்க எல்லா முயற்சியும் செய்தார்.

அது என்னவோ தெரியவில்லை. அவர் இரவு நேரத்தில் தொழிற்சாலையை சுற்றி வந்தபோது அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு அவர் கண்ணிலேயே படவில்லை.

ஆனால் அவர் ஒரு மூலையில் இருக்கும்போது இன்னொரு மூலையில் அது சர்க்கஸில் மண்ணெண்ணையை வாயில் சுற்றி உமிழ்சின்றவர்களைப் போல நெருப்பைக் கக்கிவிட்டு ஓடிப்போனது.

சும்மா போகாமல் சுடுகாட்டில் புதைத்திருந்த ஒரு பிணத்தின் ஒரு கையை எரிந்துவிட்டுப் போனது அதன்பின் சாரதி தலையில் கை வைத்துக் கொண்டார்.

அதை பிசாசுதான் என்று நம்பி மந்திரவாதி யாரையாவது பார்க்க அவர் மனது அறுமதிக்கவில்லை.

அப்புறம் ஒரு மந்திரவாதி வருவான்... பிறகு அடுத்தவன் வருவான்.

பேயும் பிசாசும்தான் அங்கே இருக்கிறது

என்று அதன் பிறகு எல்லோரும் பேச ஆரம்பித்து விடுவார்கள். எதற்கு வில்லங்கம்? நிச்சயம் இது மனித விளையாட்டுதான்.

இந்த மனிதரைப் பிடிக்க ஒரு ஜி.எம். களமிறங்குவதும் கூட அதிகப்படியான விஷயம் என்று தோன்றியது. சில என்ஜினியர்களும், துப்பர்வைசர்களும் துணிச்சலாக நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்களும் துணிச்சலாக செயல்பட்டுத்தான் பார்த்தார்கள்.... பிரயோஜனமில்லை... அவர்களும் மனது மாறி, சார் மந்திரவாதி வந்தாதான்.... ஏசாவது பூஜை செய்தாதான் பிரச்சனை தீரும் என்று சொல்லி விட்டனர். சாரதியும் ஸ்ரீராமிடம் போய் சொன்னார்.

ஸ்ரீராம் கொதித்துப் போய்விட்டார்.

கேழைகள்... எல்லோரும் கோழைகள்.. என்று திட்டித் தீர்த்தவர் ஒருநாள் இரவு அவரே ஃபேக்டரி விஜயம் மேற்கொண்டார்.

நெடுநேரம்வரை எந்த பிரச்சினையும் இல்லை.

கூட்டமாக சிலரோடு ஜீப் ஒன்றில் ஏறிக்கொண்டு ஃபேக்டரியை சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். அதன்பிறகு ஃபேக்டரி மதில் சுவரை ஒட்டி பத்தடிக்கு ஒருவரையும் நிறுத்தி வைத்தார்.

இறுதியாக டாய்லெட் போய்வருவதற்காக அந்த பகுதிக்குள் போனபோது அங்கே உடம்பில்லாத தலைப்பகுதி மட்டும் கிடந்தது.

தென்னை மரத்தில் இருந்து தனித்து விழுந்த இளநீராட்டம் ஒரு மூளையில் உருண்டு கிடந்த அது சாரதியை ஒரு கலக்கு

வைத்தது.

அவரிக் கொண்டு வெளியே ஓடிவந்தார்.

அதன்பிறகு அவர் மயங்க, அவருக்கு மூர்ச்சை தெளிவித்தல், ஆசுவாசப்படுத்துதல் என்று எல்லா நடை முறைகளும் செயல்படாவின.

எல்லோரும் அவரைச் சுற்றிக் கூடிவிட்டார்கள்.

இதுதான் சாக்கு என்கிற மாதிரி டாப் பிளோரில் குபீர் என்று நெருப்பு மண்டலம் ஒன்று வானில் ஏறியது.

கன்னங்கரேல் என்று ஒரு உருவம் அந்தப் பக்கமாக ஓடி கண்ணைவிட்டு மறைந்தும் போனது.

சாரதி ஸ்தம்பித்துவிட்டார்.

அவரது கடைசி ஆயுதம் தான் பாலு!

நீஜ வாழ்க்கையில் ஹீரோ ஆக ஆசைப் பட்டான். ஆவானா...? இல்லை அந்த கொள்ளி வாய் பிசாசு இவனையும் துரத்துமா?

இப்படி பலதரப்பட்ட கேள்விகளோடு உள்ளிருக்கும் சிலரும் அவனைப் பார்த்தார்கள். தார்ச்சாலை ஃபேக்டரியின் ஸ்க்ராப் டைட் பக்கம் போயிற்று. கிட்டத்தட்ட ஒரு கிளை மீட்டர் தூரம் ஒரு ஊருக்கு போகிற மாதிரி அதில் நடக்கலாம். இரண்டு புறமும் நிறை தூங்கு முஞ்சி மரங்கள்.

வெய்யில், மழை என்று சகலத்தையும் தாங்கி வேகமாக வளர்ந்து நிழலைத் தருவதில் இவை சொல்ல முடியாத ஒரு மரம் அது.

ஆந்தைகளுக்கும் கோட்டான்களுக்கும் கிடப்பிடித்த மரமும் கூட.

பாலு தார்ச்சாலையில் நடந்து ஸ்க்ராப் டைட் பக்கமாக நடக்கத் தொடங்கியபோது மரத்துமுஞ்சி மரக்கிளைகளில் அந்த முட்டை

விழிப் பறவைக் கூட்டம் பள்ளிக்கூட மாணவர் களைப்போல வரிசையில் உட்கார்ந்திருந்த நிலையில் அவனைப் பார்த்தது.

வேறு யார் பார்த்தாலும் கொஞ்சம் பார்ராகிப் போவார்கள். உதறல் எடுத்துவிடும் ஆனால் பாலு அதை சாதாரண மாகத்தான் பார்த்தான்.

“டொக் டொக்” என்று இடையிட்டது பூட்ஸ் கால் சப்தம். திரும்பினான். கையில் டார்ச்சுடன் செக்யூரிட்டி கார்ட் ஸ்டைபன்சன் வந்து கொண்டிருந்தார்.

“வணக்கம் சார்.....”

“என்ன ஸ்டைபன்சன்... எனக்கு காவலா இல்லை ரோந்தா?”

“இரண்டும் இல்லை. அந்தப் பக்கம் போகாதீங்கன்னு சொல்லத்தான் சார் வந்தேன்.”

“ஸ்டைபன்சன் மென்மையாக எச்சரித்தார்.”

“நான் நைட் ட்யூட்டி வந்துருக்கறது எதுக்குத் தெரியுமா?”

“தெரியும் சார்.... கேள்விப்பட்டேன், அந்த கொள்ளிவாய்ப் பேயைக் கண்டு பிடிக்க தான்னு சொன்னாங்க....”

“கரெக்ட். நீங்களும் வேணும்னா கூட வாங்க... அந்த கிரிமினல் யார்னு கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்வோம்.”

“நிறைய முயற்சி செய்தாச்சு. ஆது எப்பவும் மனுஷங்க தேடும்போது எதிர் வராதே கிடையாது சார்.”

“அப்படியா?”

“ஆமாம் சார்.... மனுஷனா இருந்த கிட்டத்தட்ட ஒரு மாசமா ஒருத்தருக்கு ஐம்பது பேர் அலைஞ்சுட்டோம். பிடிக்காம இருந்து

போமா சார்?”

“ஐசீ....”

“என்ன சார்... நான் சொல்றதுல உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையா?”

“நான் அப்படிச் சொல்லலையே ஸ்டைபன்சன்.”

“உங்க தொனி அப்படி எனக்குத் தெரிஞ்சது....”

“ஆமா, எதை வெச்சு அது பிசாசன்னு முடிவுக்கு வந்தீங்க?”

“நிச்சயம் பிசாசுதான். அதுக்கு நிறைய அடிக்காரணங்கள் இருக்கு சார்.”

“என்ன அது?”

“சொல்றேன் சார்.... இங்க நின்னு பேசாம ஆபீஸ் ரூமுக்கு போய் பேசுவோமா?” ஸ்டைபன்சன் தன் சிகப்புக் குஞ்சம் தரித்த கேப்பை கழட்டியபடியே கேட்டார்.

அவருக்கும் வழக்கைத் தலைதான்.

எப்பொழுதும் தொப்பி போட்டு மூடியிருந்தாலே தலைமுடி கொட்டி வழக்கை தோன்றிவிடுகிறது.

அதில்

விளக்கொளிப்படும்போது ஒரே பளபளப்பு.

புதிதாகத் தெரிந்த அவர் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தபடியே அவரோடு ஆபீஸ், ரூம் தோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான் பாலு.

பூமியின் இரவுக் காலங்களில் காற்று மண்டலத்தில் நிறைய மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. மரங்கள் வெளியிடும் கரியமில வாயுவின் கசிவு அதிகம். இருப்பது இந்த வேளையில்தான்.

வெப்பம் இல்லாமல் இருப்பதால் காற்றில் ஈரப்பதம் கூடி அடர்வு ஆவதும் இந்த நேரத்தில்தான்.... இந்தமாதிரி தருணங்கள்தான் மனிதனின் சூட்சும உடல் மிதந்து திரியத் தோதான காலமாம்.

சூட்சும உடம்பு என்பது இறந்து விட்ட மனிதர்களிடம் மட்டும் அல்ல. உயிரோடு இருப்பவர்களின் உடம்பிலும் இருக்கிறது. அது உடல் ஓய்வடைந்து கிடக்கும்போது மெல்ல உடலைவிட்டு வெளியேறுகிறது. பறவைப்போல வெளியே சுற்றித் திரிகிறது என் றெல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

நம்புவதற்கு சிரமமாக இருந்தால் நம்ப வேண்டாம்.

ஆபீஸ் ரூம்.

கூரையோடு பதிந்த நிலையில் வெளிப்பார்வைக்கு தெரியாதபடி எரியும் ட்யூப் லைட் வெளிச்சத்தில் அறை பகல் பொழுது போல் இருந்தது.

ஹம் என்று ஏ.சி. பெட்டி முன்கியபடியே குளிர் காற்றைப் பரப்பியிருந்தது.

நல்ல ஜில்லா!

உள்ளே நுழைந்த பாலுவும், செக்யூரிட்டி கார்ட் ஸ்டைபன்சனும் எதிரெதிரே அமர்ந்து கொண்டனர்.

இப்ப தங்க கேளுங்க. நான் பதில் சொல் றேன் என்று பேச்சை ஆரம்பித்தார் ஸ்டைபன் சன்.

"தங்க கிறித்தவரா?"

"ஆமாம் சார்."

"பேய் பிசாசு மேல நம்பிக்கை உண்டா?"

"இல்லாமலா உங்களை இங்க கூட்டி வந்தேன்?"

"எதைவெச்சு அதெல்லாம் இருக்கிறதா நம்புங்க, ஸ்டைபன்சன்?"

"இங்க எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களே என்டா சார்."

"அப்ப அந்த கொள்ளிவாய் பிசாசை பார்த்தேன்னு சொல்லுங்க."

"திச்சயமா சார்..... என் கொலிக் பாண் டைன் பைத்தியமாவே ஆயிட்டார் சார்."

"அப்ப ஒரு மனுஷனோட சதிவேலை இது இல்லைங்கறீங்க?"

"திச்சயமா இல்லை சார்...."

"எல்லோரும் அப்படித்தான் நினைக் கிறாங்களா?"

"நாத்துக்கு தொண்ணுத்தொம்பது பேர் அப்படித்தான் நினைக்கறாங்க."

"அப்படின்னா அந்த கொள்ளிவாய் பிசாசு ஒரு மனுஷன் கிடையாது. நிச்சயமா இல்லாததான்னு சொல்லுங்க?"

"திச்சயமா சார்...."

"அந்த கோஸ்ட் ஏன் ஸ்டைபன்சன் இப்படி ராத்திரில மட்டும் வந்து பிராப்ளம் பண்ணுது அதுக்கு நம்ம ஃபேக்டரி நல்லபடியா பக்கத்து பிடிக்கலையா?"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது சார்... ஆனா அது பிசாசு தான் சார். சந்தேகமில்லை."

"பிசாசு இப்படியா ஒளிஞ்சு கொளயாடும்?"

"அது என்னவேணா பண்ணும் சார்."

ஆளையே அடிச்சி விழுங்கும். பைத்தியம் பிடிக்க வைக்கும்.”

“அது சரி.... ஏன் இப்படி இங்க மட்டும் நடந்துக்குது?”

“தெரியல சார்... இந்த தொழிற்சாலை வரதுக்கு முந்தி இந்த இடம் காடா கிடந்துச்சாம். ரவுடிப்பசங்க நடமாட்டமும் இருந்துச்சாம். அவங்கள்ல யாராவது யாரையாவது தொன்னு புதைச்சருக்கலாம். அப்படி செத்துப் போனவன் ஆவி இப்படி பிசாசா நடமாடலாம்னு சிலர் சொல்றாங்க.”

“ஓஹோ... இப்படி ஒரு கதை இருக்குதா?”

“ஆமாம் சார்.....”

“சரி... முடிவா

என்ன

பண்ணலாம்கறிங்க..?”

“மந்திரவாதி வரணும் சார். அவரால்தான் அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசை பிடிக்க முடியும்!”

“அப்ப வரவழைச்சு பிடிச்சிருக்க வேண்டியதுதானே?”

“கம்பெனி பாலிசின்னு சொல்லி அதெல்லாம் வேண்டாங்கறார் ஜி.எம். அது மட்டுமில்ல உங்களைப் போலவே அவரும் இதை வியாபார சதிங்கறார்.”

“அப்படிக்கூட இருக்கலாம் இல்லையா?”

“அது எப்படி சார்....? சதி பன்றவனால ஒருநாள் வேஷம் போட முடியும். இரண்டுநாள் போடமுடியும். தினசரி வந்து மிரட்ட முடியுமா? அதுவும் பலர் சுத்திச் சுத்தி வந்து தேடும் போது....”

“எல்லாம் சரி.... கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு ஏன் ஜி.எம்.மும், எம்.டி.யும். வந்தப்ப அவங்க எதிர்ல வராம, என்னைப்போல அதிகாரிங்க எதிர்லையும் வராம எப்பவும் எங்கியோ ஒரு முலைக்கு வந்து வந்து வேலையைக் காட்டுது

சுமமா தெரியமா எங்க எதிர்க்க வந்து எங்கையும் மிரட்டலாம்ல?”

“சார்! நீங்க கேக்கறதும் சரிதான். உங்க சுதேசப்படி யாரோ ஒரு மனுஷன்தான் இதை எல்லாம் பன்றான்னா அவனால நினைச்சப்ப நினைக்கற இடத்துல எல்லாம் எப்படி சார் பன்ன வரமுடியும்?”

“அப்படியே வந்துட்டாலும் எப்படி வெளியே போக முடியும்? ஏதோ ஒரு சின்ன வீடு. அந்த வீட்ல நாலைஞ்சு பேர் இருக்காங்கன்னா மிரட்டலாம். இங்க ஆயிரம் பேருக்கு மேல வேலை பார்க்கறாங்க சார். இவ்வளவு பேரை ஒருத்தனால் மிரட்ட முடியுமா? யோசிச்சுப் பாருங்க...”

“ஸ்லபன்சன் தன் நம்பிக்கைக்கு வலு கொடுத்தார், பாலுவும் ஆமோதித்தான்.”

“சரி... உங்க வரைல இந்த ப்ராப்ளத்தை எப்படி தீர்க்க முடியுங்கறிங்க....?”

“ஒரே வழிதான் சார். மந்திரவாதி வரணும். பூஜை பண்ணணும். இங்க புதைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த பிசாசுக் குண்டானவன் உடம்பத்தை தோண்டி எடுத்து அப்புறப் படுத்தணும். இல்லே சாந்தி கழிக்கணும்.”

“ஒகே. ஸ்லபன்சன்.... நீங்க கிளம்புங்க....”

“தான் கிளம்பறேன் சார்.... நீங்க நான்

போன பிறகு ரிஸ்க் எடுக்காதீங்க....” அது

ஆத்தல முடியலாம். மீண்டும் ஸ்லபன்சன்

சென்றிவட்டுக் கிளம்பினார். பாலுவுக்கு

சொஞ்சம் போல தலையை சுற்றியது. ஒரு

பரிசுல் மேனேஜருக்கு இப்படிக்கூடவா ஒரு

தகவன்மென்ட் என்று தோன்றியது.

பழைய பர்சனல் மேனேஜர் ஜெனரல்

மேனேஜர் ஆக வேற கம்பெனிக்கு மாறிப்

போய்விட்டார் என்று ஜி.எம். சாரதி சொன்னது

பணமையில்லை. தொழிலாளர்களின் மன

நலன்களுக்காக பாடுபடவேண்டியவரிடம்
பேயைப் பிடிக்கச் சொன்னால் அவர் ஓடாமல்
என்ன செய்வார்?

இதனால்தான் சவாலான வேலை
ஏற்றுக் கொள்வீர்களா என்று ஜி.எம். சாரத்
கேட்டாரோ...?

அவனுக்குள் கேள்விக் குதிரைகளின்
பாய்ச்சல்..

எக்ஸ்யூஸ்மீ சார்.... என்றபடியே
வெண்டர் உள்ளே நுழைந்தான். பீங்கான் கேப்
பையில் அரக்கு வண்ண டயை ஆவி பறக்க
அவர் முன் நீட்டினான்.

தேங்க்யூ....

பரவால்ல சார்...

உன் பேர் என்னப்பா?

மார்த்தாண்டம் சார்.

உனக்கு பயமா இல்லையா?

அவன் தேங்கி நின்று ஒரு சின்ன
தடுமாற்றமுடன் பாலுவைப் பார்த்தான்.

வாய்த் திறந்து பேசு..... உனக்கு பிசா
பயம் இல்லையா?

இருக்கு சார்..... இருந்தாலும் மந்திரிக்
கயிறு கட்டிக் கிட்டு வேலைக்கு வந்துருக்கேன்
இந்த மாசம் எனக்கு வேலை கன்ஃபார்ம்
ஆகணும் சார். நான் பிசாசுக்கு பயந்து
போட்டா கன்ஃபார்ம் ஆகாதே சார்.....?

அப்படியா.... அப்ப உள்ள இருக்க
வங்களும் உன் கேஸ் தானா?

கிட்டத்தட்ட சார்....

சீனியர்ஸ் யாரும் தைரியமா வரலையா
மகேந்திரன்னு ஒருத்தர் வந்துருக்கா
சார்.... அவர் ரொம்ப தைரியசாலி.

அப்ப தைரியமா மிஷின் ஓடிக்கிட்டிரு
குன்னு சொல்லு....

ஆமாம் சார்.... ஆனா.... சார்...

என்ன... சம்மா சொல்லு.....?

ஒவ்வொரு ஷிப்டும் சம்மா ஜேஜேன்னு
இருக்கும் சார்.... இப்ப ஏதோ பந்த நடக்கற
மார்வ இருக்கற கடைத்தெரு மாதிரி
வெறிச்சோடிக் கிடக்குது சார்....

எல்லாம் சரி ஆயிடும்... கவலைப்படாதே...

-பாலுவின் தெம்பான வார்த்தை
கேளாடு ட வெண்டர் மார்த்தாண்டம்
விவகிப்போனான்.

ஏசி. குளிருக்கு ட படு இதமாக இருந்தது.
படுத்தால் தூக்கம் தூக்கிக் கொண்டு
போய்விடும். பல வண்ணக் கனவுகள் காண
லாம்.

ஆனால் வந்த வேலையை விட்டுவிட்டு
இப்படி ஒரு அறைக்குள் படுத்துத் தூங்கவா
வந்திருக்கிறோம்.

இதுவா சவாலை சந்திக்கும் லட்சணம்?
மீண்டும் அவனுக்குள் கேள்விக்
குதிரைகள் கனைத்த படி ஓட ஆரம்பித்தன.

மெல்ல நடந்து வெளியே வந்தான்.

எந்திரங்கள் ஓடும் சப்தம் காதைக்
கவலிப்பது.

நடந்தவன் எந்திரங்களை சமீபித்தான்.

ஆப்பரேட்டர்கள் அவன் வரவும் 'சல்யூட்'
செய்தனர். சிரித்தான்.

குட்... இப்படித்தான் தைரியமா
செல்படணும் - என்று தட்டிக் கொடுத்தான்.
அவர்களும் ஆமோதிக்கிற விதமாக அவனைப்
பார்த்தனர்.

எல்லோர் கைகளிலும் கறுப்புக்கயிறு.

தெற்றியில் விபூதி, குங்குமம்... அருகில்
மேலே மேல் ஆஞ்சனேய ஸ்வாமிபடம்.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு இந்த உலகத்தில்
எப்படி எப்படெல்லாமோ பிரச்சினைகள்
வந்திருக்கிறது. ஸ்ட்ரைக் நடக்கும். மின்சார

பற்றாக்குறை பாடாய் படுத்தும்; வியாபாரம் சரியாக நடக்காமல் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆனால் ஒரு பிசாசால் பிரச்சினை என்பது நிச்சயம். உலகில் எந்த தொழிற்சாலைக்கும் நேரிட்டிருக்காது. கின்னஸுக்கு கூட எழுதிப் போடலாம் என்று தோன்றியது.

நினைப்போடு எல்லோர் தோளையும் தட்டிக் கொடுத்தவன் அங்கிருந்து நடக்க ஆரம்பித்தான். எல்லோர் கண்ணிலும் பட்ட அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு அவன் கண்ணிலும் பட்டால் தேவலை என்று தோன்றியது.

ஸ்க்ராப் யார்ட் பக்கமாக நடந்தபோது வேண்டாம் என்று ஸ்டீபன்சன் தடுத்தது ஞாபகத்தில் வந்தது. அப்படியானால் அந்த பக்கமாகத்தான் அதன் நடமாட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. அதை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

4

மிகுந்த ஆசைகளோடு உள்ள அழகிய பெண்கள் கொலை செய்யப்பட்டால் அவர்கள் மோகினி பிசாசு ஆகவும், பிராமணர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டால் அவர்கள் பிரம்ம ராட்சஸர்கள் ஆகவும், மந்திர தந்திரங்களில் நாட்டமுடைய மாந்திரீகர்கள் கொல்லப்பட்டால் அவர்கள் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு களாகவும் இறந்த இடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவார்கள் என்று அதவாரணம் சார்ந்த புராணங்கள் கூறு கின்றனவாம்!

அந்த கொண்டிருந்தது. அந்த விளக்கு ஒளியை சுற்றி ஈசல் பூச்சிகளின் விளையாட்டு.

கிழ தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் குவியல் ஒன்றாகக் கிடந்தன. அங்கும் இங்குமாக மரங்கள். எல்லாமே ராஜா வீட்டுக் கழிவுத் தட்டி போல பார்த்துப் பார்த்து மறைக்கப்பட்டவை.

பாது அந்த இடத்தை அடைந்து இரும்புக் குவியல் முன்னால் நின்றபோது பனிபொழியும் ஒரு டிரவில் தனியாக ஒருவன் அசையாத துண்டிபால் திற்கிற மாதிரி இருந்தது.

சற்றுமுன்வரை வீசிக்கொண்டிருந்த காற்று களைத்துப் போன மாதிரி ஓய்வெடுக்க மறுத்தது. எங்கும் ஒரு துளி அசைவில்லை.

பாது வட்டம் கட்டி ஒரு பார்வை பார்த்தான். அரை கிலோ மீட்டர் தொலைவில் தொழிற்சாலை விளக்கு ஒளியில் மகா பெரிய பிசாசாக கண்ணுக்குத் தெரிய, நடுநடுவே மரங்களின் மறிப்புகள்.

ஸ்க்ராப் யார்டைச் சுற்றிலும் கூட காணப்படவில்லை.

மௌன அமைதி என்பதற்கு இலக்கணம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிற மாதிரி தோன்றியது அதுமாதிரி.

அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு திடீரென்று எதிரில் வந்தால் எப்படி சமாளிப்பது என்று ஒரு கேள்வி ஓடியது.

மனிதனாக இருந்தால் சண்டை போடலாம். கராத்தே குங்பூலில் கொஞ்சம் பயிற்சியை உண்டு. அதுவே நிஜப் பிசாசாக இருக்க வேண்டியதில்லை?

நினைக்கவே பயமாகத்தான் இருந்தது.

ஸ்க்ராப் யார்டில் ஒரு ஒரு மெர்க்கரி

கதைகளில் கூட பேய்ச் கதைகளைப் படித்ததில்லை. பேயையும், பிசாசையும் பற்றிச் சேர்ந்தாற்போல் ஒரு ஐந்து நிமிடம் கூட யோசித்ததில்லை.

அதெல்லாம் மனித மனத்தின் வகை விடித்த கற்பனை என்று தீர்மானித்திருப்பவர்கள் இப்படித்தான் வளர்க்கிறார்கள். பாலுவின் வாழ்க்கையில் சுடுகாட்டுக்குப் போன அனுபவம் இல்லை.

காலேஜில் படிக்கையில் சண்முக சுந்தரம் என்று ஒரு நண்பன், நளினி என்ற பெண்ணை காதலித்தான். அவளை அவனைப் பார்த்து, நீ ஒரு நீக்ரோ உன்னுடைய என்னால் காதலிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டான். அந்தப் பெண்ணின் அலட்சிய தாங்காமல் விஷம் குடித்து வைத்தான் சண்முகசுந்தரம். அவனைக்கூட மின்சார சுடுகாட்டுக்குத் தான் எடுத்துப் போனார்கள்.

அதிக பட்சம் பத்து நிமிஷம். என்பது கிலோ சண்முக சுந்தரம் ஒரு ஐந்நூறு கிலோ சாம்பலாக மண் சட்டிகளில் திருப்பித்தரப்பட்டான்.

மற்றபடி மரணம் பற்றி எதுவும் தெரியாது.

யோசிக்க வேண்டிய அவசியம் எழாமலே வாழ்க்கை ஓடிவிட்டது.

“ஒருவேளை இப்படி மரணம் பற்றி யோசிக்காததால் இந்த பேய் பிசாசு மாச்சாரங்கள் பொய்யாகத் தெரிகின்றன.”

“அவ்வளவும் உண்மையோ?”

“அந்த உண்மைதான் கொள்ளிவாய் பிசாசோ?”

அவன் சிந்தனைக்குள் நீந்திக் கொண்டிருக்கிறதில்லை. அவன்மேல் ஜீப் ஒன்று

ஐந்து நிமிடம் வெளிச்சம் பட்டது.

அவனாகே ஜீப்பும் சீறியபடி நின்றது. அவரிருந்து ஸ்டைபன்சன் இறங்கினார்.

“சார்... சொல்லச் சொல்ல கேட்காமல் திடுக்கிட வந்துட்டீங்களே.... வாங்க சார்.... அப்போது ஸ்டைபன்சன்.”

“நீங்க தானா... நீங்க போங்க. எனக்கு எதுவும் ஆயிடுது.”

“அதுக்கில்ல சார்.... ஜி.எம். சார் போன் போட்டு பேசினாரு. உங்கள் பேச்சு சொன்னது.”

“தான் காலைல விடிஞ்ச பிறகு பிச்சென்று சொல்லுங்க....”

“சார், சுவர் இருந்தாதான் சித்திரம் வரைய முடியும். உங்க தைரியத்தை நான் பாராட்டேன். ஆனா விவேகமாக நடந்துக்குங்க. அது கொள்ளிவாய்ப் பேயை நாம பாக்கறது கூட நல்லது கிடையாது. நமக்கு அப்புறம் எதுவும் வாற்சுக்கைல கெடுதல்களே நடக்கும். நீங்க வாங்க.”

“மிஸ்டர் ஸ்டைபன்சன்....”

—பலமாக எட்டுக்கட்டை குரலில் ஐதீன் பாலு.

“சார்...”

“போங்க.... எனக்கு என்ன பண்ண வேண்டுமென்று தெரியும். அந்த பிசாசை விட நீங்க கொடுத்ததோட இருங்கீங்களே.... முதல்ல இதை காலி பண்ணீங்களா?” — ஸ்டைபன்சன் அதற்குமேல் அங்கே நின்று அவனிடம் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

அரை மனதாக கிளம்பினான்.

அவனுக்குள் திடீரென்று ஒரு சந்தேகம் துள்ளிவிட்ட ஆரம்பித்தது.

இந்த தபரிடம் ஏதோ மர்மம் இருக்கிறது.

பிசாசுக்கு பயப்படுவதாகச் சொல்பவர் அதைவிட அதைக் கண்டு பிடித்துவிட முயற்சிக்கும் என் முயற்சிக்கு ஏன் இத்தனை பயப்படுகிறார்?

—கேட்டுக் கொண்டே போய் ஸ்கிராப் யார்ட்டின் வேலிமேல் சாய்ந்தபடி நின்று கொண்டான். அண்ணாந்தான்.

நிர்மலமான் வானம்.

கண்சிமிட்டும் நட்சத்திரங்கள்.

ஒரு கடி கடித்துவிட்டுத் தூக்கிப் போட்டாற்போன்ற முக்கால்விட்ட நிலா. மிக அழகான இயற்கை....

காற்றும் திரும்ப வீசத் தொடங்கியிருந்தது.

எல்லாமே நன்றாகத்தான் இருக்கிறது ஆனால் ரசிக்கத்தான் முடியவில்லை.

இப்படி ஒரு பிசாசுப் பயங்கரம் இதை இடத்தில் இருக்கிறது என்றால் யாரும் நம்ப மாட்டார்கள்.

ஆனால் நம்பித்தான் தீரவேண்டும்.

இல்லாவிட்டால் இப்படி ஒரு துன்பம் பிடித்த தூழ்நிலையாக இது ஆகிப்போகுமா?

மார்பு சட்டை பட்டனை திறந்துவிட்டுக் கொண்டு மார்பில் காற்றைப் பிடித்தான் ஜில்லென்று குறுகுறுத்தது அது.

பார்வை கழன்றடித்தபடியே இருந்தது.

அந்த பிசாசுதான் வருவதாகத் தெரியவில்லை. பாலுவைப் பார்க்க அதற்கு பயமா?

ஒரு வழியாக விடிந்துவிட்டது.

விடியலே எப்பொழுதும் அழகுதான் வெட்கப்படும் ஒரு பெண் திரைச்சீலை விலக்கிக் கொண்டு எட்டிப் பார்க்கிற மாதிரி கிழக்கு அடிவானில் தூரிய விட்டம்.

ஸ்கிராப் யார்டிலும் மற்றும் உள்

இடங்களிலும் சுற்றிச் சுற்றி வந்திருந்த பாலு மெயின் ஆபீஸ் நேர்க்கி நடந்தான்

செவ்விரட்டி ஷெட்டில் இருந்தபடியே கைகள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

பாலுவும் பார்த்தான்.

மவனே உன்னை வெச்சிருக்கிறேண்டா — என்று மனது.

தொலைபேசியை நெருங்கினான். ஷெற்றீனான். மறுமுனையில் ஜி.எம். சாரதி ஸ்டாண்டினார்.

"குட்மார்னிங்...."

"வெரிகுட்மார்னிங் பாலு..... எதுவும் பிரச்சினை இல்லையே.....?"

"தத்திங் சார்.... எவ்ரிதிங் நார்மல்."

"ரீயலி...?"

"அப்சல்யூட்லி...."

"என்னால் நம்ப முடியல. இதுவரை ஒரு ராத்திரி கூட அந்த பிசாசு வராம இருந்தது இல்லை."

"இனிமே அது வரவே வராது. என்னா பாலுங்கற ஒரு இரும்பு மனுஷன் கேர் எடுத்தான் இல்லியா?"

"ஓ... ரியலி இதைக்கேட்க ரொம்ப எந்திரமமா இருக்கு. சேம் டைம் உங்களுக்கு எல்லாம் ஆபிட்கூபாதேன்னு நான் வேண்டாத தெய்வம் இல்லை."

"மனுஷன் பன்ற தப்புக்கு எப்பண்பான தெய்வங்கள் காலடில விழறது தப்பாந்தனம் சார்...."

"வாட்டு யூ சே....."

"கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுங்கறதெல்லாம் என்ன சார். ஃபேக்டரியை டிஸ்டர்ப் பண்ண மாட்டே சதி செய்யறாங்கன்னு நினைக்கறேன்."

"ஆர் யூ ஷ்யூர்?"

“நிச்சயமா?”

“என் அபிப்பிராயமும் அதுதான். ஆமா எந்தக் கனுவை வெச்சு இந்த முடிவுக்கு வந்தீங்க....?”

“அதை எல்லாம் நேர்ல பேசலாம் சார்... அதிக பட்சம் ஒரு வாரம் இல்லை பத்து நாள்வ அந்தக் கிரிமினலை நான் கண்டுபிடிச்சிருவேன்...”

“ஓ.... வெளிகுட். நான் கூட யாராவது நம்புதிரி, பணிக்கர்னு பார்க்க வேண்டி வந்துட்டுமோன்னு நினைச்சு ரொம்ப குழம்பிட்டேன்.”

“அவசியமே இல்லை. ஐ வில் டேக் கோர்....”

“ரொம்ப தேங்க்ஸ் பாலு. பயப்படாம ஒதுங்கிக்காம நீங்க இந்த விஷயத்துல இறங்கி தைரியமா செயல்பட்டதுக்காக என் பாராட்டுக்கள்.”

“நோ மென்ஷன் சார்...” பைதபை இன்னிக்கு டேடைம்ல என்னாலே டியூட்டிக்கு வர முடியாது. வந்தாலும் தூங்கிவிடுவேன்.

“ஓ.... உங்களுக்கு இன்னிக்கு ஆஃப். நீங்க கம்பளீட் ரெஸ்ட் எடுத்துக்கிட்டு நாளைக்கு வந்தா போதும்.”

“இல்லசார்.... இன்னிக்கு ராத்திரியே எகெய்ன் ஐவில் கண்ட்டியூ... நானா, அந்த கொள்ளிவாய்ப் பிசாசான்னு பாத்துட்றேன். சேம் டைம் ஈவினிங் உங்களையும், எம்டி மிஸ்டர் ஸ்ரீராமையும் மீட் பண்ணி பேச விரும்பறேன்....”

“ஷ்யூர்.. போன் பண்ணிட்டு வாங்க நாங்க காத்திருப்போம்.”

“தேங்க்யூ சார்.” - ரிசீவரை வைத்து விட்டு நிமிர்ந்தான்.

புதுங்களில் கண்விழித்த உஷன் கணகணவென்று காந்தியது. சோம்பல்

தனியாக ஓங்கில் சட்டம் ஒடிகிற மாதிரி வந்தது.

திரும்பவும் டி வெண்டர் மார்த் டைம் டைன் வந்தான்.

கை தரும்போது, உங்களுக்கு பயந்து கிட்டி அந்த பிசாசு வரலைன்னு நினைக்கறேன் டைன்ரான்.

“எவ்வோரும் அதான் பேசிக்கிறாங்க டைன்...”

“ஆமாம் சார்... உங்க தைரியத்தை நான் பாராட்டறாங்க. தனியா ஸ்கிராப் டைன் தின்னதை நினைச்சு ஆச்சரியப் படுறேன்.”

“கப்படியா?”

“இன்னிக்கு நைட்டும் வாங்க சார். நாளைக்கும் தைரியமா இருக்கும்.”

பத்து நாள் தான் மார்த்தாண்டம். தயவும் எல்லாம் சரியாகி, ஃபேக்டரி டைன் கல்கலப்பா ஓடத் தொடங்கிவிடும்.

“ஓதோஷம் சார்....”

—மார்த்தாண்டம் பழைய டி கப்பை டைன் கொண்டு விலக பகல் டியூட்டிக்கான டைன் வரிசையாக வர ஆரம்பித்தார்கள்.

பாலுவும் போய் காரைக் கிளப்பினான்.

அது பின்னுக்கு எடுத்து ஒயிலாக வந்தது பெயின் என்ட்ரன்ஸை நோக்கி வராத காரைச் சீறவிட்டான்.

பெயின் என்ட்ரன்ஸ் அருகில் சற்று டைன் முகத்தோடு ஸ்டிபன்சன்.

டைன்சன்! நான் கிளம்பறேன்.

—தயவும் தலையை அசைத்தார்.

இன்னிக்கும் நைட் டியூட்டிதான். தயவு செய்து அந்த பிசாசை இன்னிக்கு வரச் சீறவிட்டான்.

அவர் ஒரு மாதிரி முறைத்தார்.

“முறைக்காதீங்க... பிசாகம் சரி, பிசாகம் ஹெல்ப் பண்ணவங்களும் சரி என்கிட்ட இருக்கவே முடியாது.”

—அவன் எச்சரிக்கை ஸ்டைபன்சனுக்கு புரிந்தது.

“என்ன சார்.... உங்க நல்லதுக்கு பேசின என்னையே சந்தேகப்பட்டுக்களா?”

—கார் திரும்ப சீறியது. மெயின்ரோடில் தொட்டு வளையுப்போது உஷா, கம்பென் பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தாள் வெங்காயச் சருகை எல்லாம் ஒன்றாய் சேர்த்து ஐந்தரை மீட்டரில் சேலையை நெய்த மாது ஒரு புடவை. உள்ளே அப்படிமாக அங்கு தெரிந்தன. ஆரஞ்சு மார்பை யார் பார்த்தாள் ஒரு ஷணம் தடுமாறியாக வேண்டும். அவள் காதலன் ரஞ்சித் பார்த்தால் அநியாயம் என்ன பப்ளிக் பிராப்பர்டியா? என்று கேள்விகள் சட்டையை கழற்றி அவள் மார்பை முயல்வான்.

அப்படி ஒரு ட்ரான்ஸ் ஃப்ரன்ஸ்

பாலுவுக்கு அருவருப்பாக இருந்தது

அவள் சொன்ன குட்மார்னிங் காதில் வாங்காதவனாட்டம் காண வளைத்தான்.

மன்மதன் கரும்பு வில்லோடு இடையில் பதத்தில் பார்த்திருக்கிறாள். இதோ இங்கு காரும் ஓட்டுகிறான்.

ஜொள்ளியபடி உள்ளே நடந்தான்.

ஸ்டைபன்சன் மட்டும் வெறித்தபடியே இருந்தார்.

5

ஒரு உயிர் அநாதையாக, யாரும் அங்கு போடக் கூடாத இடமில்லாதபடி உயிர் பிரிவே கூடாது. அது வாழ்ந்ததில் பஞ்சமா பாதகம் வேறு செய்திருந்தால் அதற்கு பித்ரு கொடுத்தால் கூட இடம் கிடைக்காது. அந்த உயிர் சேர்ந்து வாழ முடியாது.

அலை அலை என்று அலைந்தாக போனதும்.... இதெல்லாம் வாழ்க்கை துடிக்கிற நிகழும் சம்பவங்கள். கற்பனை இல்லை. அப்படியே துடிக்கப்போது அலை கொள்ளும் துடிக்கை பிசாக ரூபமாகும்.

இது எல்லோர் கண்களுக்கும் தெரியாதம். ஒருவர் ஜாகத்தில் மாந்தி வந்தும் சனியின் புதல்வன் என்கிறாள் என்பதை வைத்து அவர் பார்வைக்கு பிசாகுகள் தெரியும்.

அருள் அலைகள் குறைந்த கவிதர்களிடமும் ஆவி சொருபங்கள் என்னில் தோன்றி பயம் காட்டுமாம்!

யோர்டிகோவில் தேங்கி நின்ற கவிதையில் இறங்கியவன் இரைக் குஞ்சு வாய் பிளந்து கொட்டாவி விடப்படியே வந்தான். ஹாலில் அப்பா பாஸ்கர் அவரை மேய்ந்து கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்ததும் பேப்பரை எடுத்தார்.

“துட்மார்னின்ப்பா....”

செக்கப்பா நைட் டியூட்டி போனி

யாமே? அந்த ஃபேக்டரில் எக்ஸிக்யூட்டிவ் ரேஞ்சுக்கும் நைட் ஷிப்டா?"

"இல்லப்பா.... இது ஒரு வேடிக்கைபாச அசைன்மென்ட்."

"என்ன?..?"

"நிஜமா உங்களுக்கு ஸ்ரீராம் பாசனார் பத்தி எதுவும் தெரியாதா? - கால் ஷிப்டு கழட்ட ஆரம்பித்தான்."

"என்ன தெரியணும்?"

"அந்த ஃபேக்டரி ஒரு பெக் கூலி பிராப்ளத்துல இருக்குது."

"என்ன.... ஏதாவது லேபர் பிராப்ளமா? இல்லை ஏதாவது லைசென்ஸ் சிக்கலா?"

"பிரச்சினைன்னா இதுதானா... இதைத்தாண்டி எவ்வளவு இருக்கு தெரியுமா?"

"பீடிகை போடாம விஷயத்தைச் சொல்."

"சொல்லிடுவேன்... ஆனா நீங்க சிரிச்சிடுவீங்க...."

"சிரிக்கிற விஷயமா.... அப்ப முதல் சொல்லு...."

"அதுக்கு முந்தி உங்ககிட்ட ஒரு கேள்வி...."

"நீ முதல் விஷயத்தை சொல்லு."

"இந்த கோஸ்ட்டுங்களப் பத்தி நீங்க என்னப்பா நினைக்கறீங்க...."

"கோஸ்ட்டு?"

"ஆமாம்.... பேய், பிசாசுன்னு சொல்வாங்களே...."

"எதுக்கு இப்படி சப்ஜெக்ட் மாறி கேள்வி கேக்கறே.... அந்த ஃபேக்டரி பிராப்ளத்துக்கும் பேய், பிசாசுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?"

"பிராப்ளமே அந்த ஃபேக்டரில் பேய் பிசாசு இருக்குங்கறதுதானே?"

"இதைத்தான் கேட்டு நான் சிரிப்பேன்னு"

என்னப்பா?"

"இப்போ பின்னே....?"

"அப்பகோர்ஸ்.... அங்க பேய் பிசாசு என்னதா யாராவது கதை கட்டி விட்டுக் கொண்டு அதனால் நைட் ஷிப்ட் பார்க்க வரமாட்டேங்கறாங்களா?"

"பாஸ்கர்ராஜ் அவன் கோடு போட்ட பிஸ்கெட் ரோடு போட்டார். அவனே ஒரு கதை சொல்லித்தான்."

"என்ன பாலு....? கமான் ஸ்பீக்...."

"தப்பா ரியாலா சொல்றேன்.... நீங்க ஒரு கதை சொல்லு எவ்வளவு ஃபாஸ்டா புரூஃப் கொடுத்தீங்க தெரியுமா?"

"இப்ப எதுக்கு என்னை பாராட்டே?"

"நைட் ஷிப்ட் பார்க்க யாரும் வரமாட்டேங்கறார்களான்னு எதை வெச்சு கொடுத்தீங்க?"

"பேய் இருக்குன்னு புரளியைக் கொடுத்தீங்க இப்படி ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை சொல்லு தான் நோக்கமா இருக்கும் நீங்க...."

"அப்ப இது ஓர்க்கர்ஸ் சிலர் பண்ணி கொடுத்த கலாட்டாங்கறீங்களா?"

"என்னப்பா நீ.... இது டெரிட்டலையா உன் பிஸ்கெட்மென்ட்டுக்கு இல்லை உன் வதான் அதுமாதிரி மடியலையா?"

"அந்த கோஸ்ட்டிலையே நாங்க யாரும் கொண்டு வரமாட்டோம் நீங்க சொன்ன உடனேதான் நான் போகிச்சுட்டுறேன்."

"கோஸ்ட்டு இப்பிள். பேயும் பிசாசும் ஒரு கதை சொல்லித்தான் நுழையதுன்னா இதைத்தான் ஏதாவது இருக்கும்."

"ஆர் கரெக்ட் எவ்வளவோ பண்ணி"

யும் அந்த பிசாசை பிடிக்க முடியவேண்டி
சொன்னதுக்கு இப்பத்தான் காரணம் புரியு
உள்ள இருக்கற சிலர் பிளான் பண்ணி பிசா
வேஷம்போட்டு மேனேஜ்மென்ட்டுக்கு வ
கொடுக்கறாங்கன்னு நினைக்கிறேன்."

"அப்ப அதைக் கண்டுபிடிக்கறது தான்
உன் முதல் வேலைன்னு சொல்."

"கண்டுபிடிக்கறது மட்டும் இல்லாமல்
அவங்க கணக்கையும் தீர்க்கப்போறே
தேங்க்யூப்பா..."

"பாத்து... அவசரப்படாம நிதானமா
செயல்படு. இந்த மாதிரி விஷயத்து
புத்திசாலித்தனம்தான் ரொம்ப முக்கியம்"

"டோன்ட் ஓரிப்பா.... உங்க உ
பேசினதுல இப்ப எனக்கு எவ்வளவு தெ
இருக்கு தெரியுமா?"

"திரும்பவும் சொல்றேன். ரொம்ப
கேர்ஃபுல்லா மூவ் பண்ணு. ஆமா, பி
பிசாசுன்னு சொன்னியே, அது கண்ணு
தெரிஞ்சதாமா?"

"தெரிஞ்சதாவா...? நெருப்பை
கக்கியிருக்கு. அப்பப்ப டெட் பாடையோட
பார்ட்டை வேற போட்டு பயங்கரமாக
கலாட்டா பண்ணியிருக்கு. பிசாசு வே
போட்டவன் பெரிய சிரிமினல். அந்த வேஷ
நல்லா அழுத்தமாகவே போட்டுக்கான்."

"நீ பாத்தியா?"
"என்னமோ தெரியல.... என் கண்ணு
மட்டும் படலை."

"அப்ப உன்னை ஆழம் பாத்துருக்கு
நினைக்கிறேன்."

"எப்படி..... எப்படி?"

"நீ புதுசு இல்லியா. உன்னைப் பத்தி
இப்பை மிரட்ட முடியாதே?"

"புரியலப்பா நீங்க சொல்றது...."

"இன்னிக்கு பார். உன் கண்ணுல அந்த
பிசாசு படும் நீயும் பயந்து ஓடற மாதிரி நட...."

"என் நடக்கணும்ங்கறீங்க....?"

"என்ன பாலு.... எதுக்கு இருக்கு பகுத்
தெரி நல்லா யோசி. நீ புதுசா நோட்டம்

பிசாசு எந்த ஒருத்தன். நிச்சயம் பேய் பிசாசு
எல்லாம் போய் எல்லாம் மேன்மேட் திங்க்ஸ்

தான் நினைச்சாதான் தைரியமா களத்துல
இருந்தே. அப்படி இறங்கின உன்கிட்ட

எல்லா மத்தவங்ககிட்ட செயல்பட்ட மாதிரி
செயல்பட முடியும்?"

"அநேகமா உன்கிட்ட வேற மாதிரி ப்ளே
பண்ணுவாங்க. அது நீ அலறி அடிச்சுக்கிட்டு

ஓடற மாதிரி இருக்கணும்னு ஆசைப்படுவாங்க."

"அப்ப இது ஒரு நபர் செய்யற வேலை
இல்ல. ஒரு குரூப் சதின்னு சொல்லுங்க."

"நிச்சயமா...."

"தெட் ஷிப்ட்னு ஒண்ணு நடக்கக்கூடாது.
அதுதான் நோக்கமா இருக்கணும்.

பயங்கத்தானே....?"

"அது ஒரு காரணமா இருக்கலாம். உங்க
புரம் ஸ்ராம் புரொடக்ஷன்ல டார்கெட்டை

அப்ப பண்ணக் கூடாதுன்னுகூட யாராவது
நினைக்கலாம்."

"காரணம் எதுவா வேணா இருக்கட்டும்.
அது அவ்வளவும் மனுஷ விளையாட்டுதான்.

இல்லையா?"

"நிச்சயமா... பேயும் பிசாசும் இருக்
கணா செத்துப்போன என் அம்மா, அதாவது

என் பாப்பா நிச்சயமா இத்தனை நாள்ல நூறு

தடவையாவது என்னை பார்க்க வந்தது கணுமே...?"

"அப்படியா?"

"இல்லையா பின்னே...? நான் வந்தேன். அவர் பேச்சைக் கேட்டு கணுமே...?"

குழந்தையா இருக்கும்போது என்னை விட்டுவிட்டு செத்துப் போயிட்டா. எந்த தாயை அந்த நிலைல உயிரைவிட மனசு வந்தது அப்படியே உயிர் போயிருந்தாலும் குழந்தை காக அது துடிச்சபடி திரும்ப வந்தாகணுமே... ஆனா வரலையே....

"நீங்க சொல்றதுதான் சரிப்பா, நான் ஒருவேளை பேய் பிசாசு உண்மைபோன்ற நினைச்சுட்டேன்."

நெவா, அது ஒரு அகில உலக பெண் இங்க பரவால்ல. யு.எஸ்.ல கோஸ்ட் க்ளப்பி ஒண்ணு இருக்கு அதுல ஏகப்பட்ட மெம்பர்கள் அவங்களுக்கெல்லாம் வேலையே காட்டு ரேன்னு கத்திவிட்டு கூத்தடிக்கிறது தான். எப்படிப்பா ஒரு பொய் பல காலம் ஏதோ ஒரு வகைகல பலரால் நம்பப்பட்ட கிட்டே இருக்குது?

இதெல்லாம் இப்படி உக்காந்த இடம் பேசி முடிக்கற விஷயம் கிடையாது. யோசி... உனக்கு விடை கிடைக்கும். போ முதல்ல குளி. டிபனைச் சாப்பிடு. ரெஸ்ட் பிறகு பேசலாம்.

"ஓ. கேப்பா... பை!"

-பாலு உற்சாகமானவனாக உள்ளே ஓடினான். எதிரில் வந்தாள் அம்மா சகுந்தலா.

இருவர் பேசிக்கொண்டிருந்ததை கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர், நிலலுபா என்ற

கனம்மா...?

கேட்பா கட பேசினதை கேட்டுகிட்டு அவர் பேச்சைக் கேட்டு நடந்துக்காதே...!

அதிர்ச்சிபளித்தாள் சகுந்தலா.

கனம்மா சொல்றே?"

உன் கீபேக்டரி விஷயம் எனக்கு தெரியாது அங்க அவர் நினைக்கற மாதிரி கனாப்பர் பண்ணிகிட்டிருக்கலாம். உன் பேய் பிசாசும் பொய் கிடையாது. உன்னை நிரூபிக்கக்கோ."

-பாலு அடுத்த ஷணம் சகுந்தலாவை கனம்மா சொல்ற மாதிரி பார்த்தான்.

உன் பாட்டி செத்த பிறகு வரலேன்னு சொல்றது தப்பு. உன் பாட்டிதான் உன் உயிரை பல தடவை காப்பாத்தினது. உன் உணக்குத் தெரியாது.

நீயாவே... பாட்டி வந்தாங்களா...? அப்படி எப்படி? நீ பாத்தியாம்மா...?"

ஒரு சமயத்துல இப்படி நாலு கேள்வி எழுந்தது. அந்த அசந்துட மாட்டேன். என் பதில் சொல். இந்த உலகத்துல என்னவது உன்னால் அழிக்க முடியுமா?"

அவள் முடியாது.... எதை அழிக்கணும், என் முடியாது..."

அழிக்கிறதுன்னா இல்லாம பண்ணது. உன்னால் உன்னால்?"

இல்லாம பண்ணதுன்னா...?"

அதிர்ச்சம் ஒரு பொருளை எரிச்சு எரிக்கலாம். அந்த சாம்பலையும் நீரில கலக்கலாம். அந்த நீரை என்ன முடியும்?"

காய்ச்சினா ஆவியாகி மறைஞ்சு.

போய்டாதா?"

"வழிக்கு வந்துட்டே பார். அங்கே... திச்சயம் ஸ்ரீராம் பாசனர்ஸில் எண்ட் ஆவிதான்னு சொல்லாம சொல்லி... நப்பதெல்லாம் மனித சதி டேல்ல. அப்ப ஆவி எப்படிடா பொய்யாது... அங்கே நப்பதெல்லாம் மனித சதி டேல்ல."

"அம்மா நீ என்ன சொல்றே?"
முட்டாள தனமா. உன் ஆபீஸ்... கெயூர்ட்டி கார்ட் ஸ்டைபன்சனைப் விவகராத்துல பேயும் பிசாசும் பொய்யாது... வெளு வெளுத்தால் உண்மை நினைச்சு அதுங்ககிட்ட மாட்டிக்காதே நப்ப... என்று தோன்றியது. அதுங்களுக்கு கிடையாது. அப்புறம் உனக்கு... முன் வாயைப் பிளந்து தான்!

ஐயோ அம்மா. எப்படி நீ... கொட்கு போட்டபடியே ஃபிரிட்ஜைப் அப்பாவுக்கு பொண்டாட்டியானே...? இப்ப... வாட்டர் பாட்டிலை எடுத்துக் எல்லாம் நீ பேசினதே இல்லையே. என்ன... அருகே போய் நின்றான். கொஞ்சம் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கு அப்ப... வெளியே பார்த்தபடியே தண்ணீர் பூஜை பண்ணுவேன்னு தெரியும். அதுக்க... அவன் வெளியே பார்த்த அதே இப்படியா...?

ஃபூல்.... நான் உன் அம்மா. உன்... கொண்டிருந்தான்! நல்லதுக்கு தான் எதையும் சொல்வேன்... இவன் இப்படிப் பார்க்கிறான்? எப்பவும் நியூட்ரல் பர்சனாலிட்யா இரு... பாதுகாத்தன் குறுகுறுப்பு. பாட்டிலை சைட்ல சாஞ்சுடாதே. உண்மை இருக்கற பக்க... வெளியில் வந்தான். தெளிவா தெரிஞ்ச பிறகு சாயனும்... அந்த இடைப்பட்ட நேரத்தில் அவனைக் லேன்னா ஆபத்தாயிடும்.

— சகுந்தலா சொன்ன துட்டோ... பார்த்தபடியே நின்று பட்டுப்புடவை சரசரக்க மாதர்... தலைவிக்கான நேம் பேட்ஜ் சகிதம்... பறந்துவிட்டுப் போனது. அட்டெண்ட் பண்ண கிளம்பிப் போ... பாதுகாத்த பகீர் என்றது! போய்விட்டாள்.

ஒரு ஓரமாக கிடந்தது சோபா.

போய் அதில் விழுந்தான் பாலு.

யார் சொல்வதைக் கேட்பது?

குழப்பமாக இருந்தது. நெடுநேரம்...

நெஞ்சில் ஒரே கடாமுடா.

இறுதியில் அப்பாதான் ஜெயித்தான்.

உலகில் பேயும் பிசாசும் இருக்கிறதில்லை.

இந்த உடம்பும் பெட்ரோல் திட்டம் ஒரு மோட்டார் வாகனமும் ஒன்றாக என்று ஒரு கருத்து உண்டு. ஆனால் அது அபத்தம். மோட்டார் வாகனம் சிறிதாக இருந்து வளரவில்லை. இன்னொரு மோட்டார் தனக்குள்விருந்தால் தரவில்லை.

உண்மையில் உடம்பு என்பது ஆச்சரியமான விஷயம். ஒரு உடம்பு வாழ்க்கையும் சரி முடிவும் சரி வாகனம் மிக ஆச்சரியம் தருவதாகும். ருள்ள ஒரு உடம்புக்குள் இன்னொரு உயிர் நுழைந்து வாழ்ந்திட முயல்வது விஞ்ஞானம், அது சாத்யமில்லை. கூறிவிட்டது. ஆனால் மெய்ஞ்ஞானம் அப்படி சொல்லவில்லை. ஒருவருக்கு ஒன்பது பேர் கூட இருக்கலாம் அது அது. அதேபோல் உயிரின் வாழ்க்கை தொடர்கதைதான்.

ஆதாமும் ஏவாளும்தான் முதல் மனித உயிர்கள் என்றால் ஈன்று பிள்ளைகளின் தொடர்ச்சி இன்று நாம். அவர்களின் உடல் விதிக்களால் நசிந்து போனாலும் சந்ததிகள் மூலம் வாழ்ந்தபடி உள்ளது.

அதாவது இந்த பூமிக்கு வந்த மனித உயிர் தொடர்ந்து உடல் களைத்தான் இழந்து வருகிறது. அது அது வாழ விரும்பும் வாழ்க்கையை ஒருபோதும் இழக்கவில்லை என்கிறது இந்தக் கருத்தை மறுக்க முடியுமா?

கருடுப்பைக்காரன் போய்விட கறுப்பு பார்ப்பது பாலுவிற்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.

கருடுக்கு பத்து நாய்கள் சுற்றிக் கருடுப்பைக்காரன் ஆச்சரியப்பட என்ன

அந்த குடுகுப்பைக்காரன் அத்தனை வேகமாக மறைந்து மட்டம் ஒரு ஆச்சரிய அவனைக் கொஞ்சம் யோசிக்க

தம்பி, யாரைப் பார்க்கிறீங்க?"

முத்துசாமி கேட்டுக் கொண்டு முன்னால் வந்தான்.

முத்துசாமி.

முறைச்சு

அதான்...."

ஒரு மூணு நாளாவே

மீரட்டிக்

"அவனோட ஒரே ரௌசு!"

என்ன சொல்லி

எதுக்கு தம்பி உங்களுக்கு...."

எதையாவது சொல்

அவங்க சொன்னா

"நடக்கறதுக்கு....?"

சொல்றே..? அவங்க அப்படி

சொல்வாங்க...? முதல்ல அதைச்

முத்துசாமி."

உள்ள வாங்க தம்பி. புதுசா

சேர்ந்துட்டிங்கன்னு கேள்விப்

நாளை நைட் பூட்டிங்களா

என் கேள்விக்கு

பதில் சொல்லு... அவங்க யார்? என்ன சொன்னாங்க...?"

"விடுங்க தம்பி.... சாதாரணமாக அவங்களுக்கு என்ன லாபம்? இவனுங்க பெரிய ஆபீசருங்க குடி இருக்கிறார்கள். என்ன ஏதுன்னு இந்த ஏரியா பக்கமே வரமாட்டாங்க. இது என்னிடம்தானே? என்னான்னு தெரியல. அடிக்கடி வரங்க..."

ஒரு கலெக்டர் ஊட்டு முன்னால நின்றுகொண்டிருந்தான் அந்த சாவை வரவிடாம குறி சொல்றோமேன்னு கொஞ்சம் கூட பயிற்சி பெற்றான். இந்த பூஜை பண்ணுங்க. இல்லை.

முத்துசாமியின் பீடிகை பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. பிடரியைப் பிடித்தது.

முத்துசாமி, நீ விஷயத்துக்கு பதிலளிச்சுக்க. புரொஃப்ஷன்னா... வராம ஏன் இப்படி மாவட்டே? அவன் சொன்னிங்க தம்பி?"

அப்படி என்னத்த சொன்னான்? "தம்பி...."

"தயங்காம சொல்...."

"இருவரும் மெயின் கேட்டில் இருக்கிறார்கள். போங்க.... சில போர்ட்டிக்கோ நோக்கி நடந்தபடியே போகிறார்கள். ஜக்கம்மா அவங்க வாக்குல கொண்டனர்."

"உசர் ஒண்ணு போகப் போவது... ஏன்.... என் பொண்ணு சொன்னான் தம்பி என்றான் முத்துசாமி. அதியாயமா தூக்கு மாட்டி

"உயிர் போகப் போவது... போனாளே... அதை ஒரு ஊரைவிட்டு ஊர் போகப் போவது... எண்ணி நாப்பது நாள்ல இல்லை...."

"ஐயோ தம்பி... நம்ம வீட்ல விஷயம்... இழப்பேன்னு போகுதாம்...."

"ஐ.சி... அது எப்படி அவனுக்குத் தெரியுமா...? எதுக்கும் தம்பி யும்?"

"அவங்களுக்கு பொறுப்பில்லை... எதுக்கும் தம்பி யும்?"

அதுதானே....? சுடுகாட்டை விசுவாசத்தோடு தனது வர்றவங்கத்தானே அவங்க... கெட்ட சந்தர்ப்பத்தைப் பிடித்து கொண்டுவிட்டு அம்புட்டோடையும் சாவகாசம் வெச்சுக்கிட்டு இந்த தண்ணீர் பூவாளியையும் இப்படித்தான் எதையாவது சொல்வது... திரியுவாங்க."

பாலு குழம்பியவனாக பங்களாபுரம் நுழைந்தான். அங்கே ஒரு ஆயிரம் கலாட்டாதானா?

பெட்ருமுக்குள் நுழைந்து ஏதாவது இறங்கப்போகும் தனக்கும் தட்டிவிட்டு வாக்கீமனை எடுத்து எதிர்ப்பு ஆயிரம் போகிறதா? மாட்டிக் கொண்டான்.

ஜாகீர் ஹுசேனின் தபலா ஆயிரம் கலாட்டாக்காரனிடம் இருந்து காதில் ஒரு ஹிந்துஸ்தான் ராகத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறதா? சேர்ந்து ஒலிக்கத் தொடங்கிப் பது.

சாதாரணமாக அது அப்படிப்பட்ட பக்கமின் மேலேயே வைத்தவன் அவனை சொக்க வைத்து தூக்கத்தில் கொண்டு வந்தான்.

தள்ளிவிடும்.

அன்னம்மாள் என்று ஒரு சமையல்காரை அழைக்கிற மாதிரியும் இருக்கிறாள். அவள் தான் வந்து வாக்கீமனை கட்டிவைத்த திறந்து கோக் டின் ஒன்றை எடுத்து பக்கத்தில் ஆஃப் செய்து வாயில் பாய்ச்சிக் கொண்டான். அவன்மேல் ஒரு ஷாலையும் போர்த்திவிட்டு கட்டளை விலக்கி ஜன்னலையும் போவாள்.

இன்று அப்படி எல்லாம் எதுவும் வெளியில் இருந்து அந்த நடக்கவில்லை.

ஃபேக்டரி அலுவலரும் அதை ஒட்டி வந்தான்.

அப்பா சொன்னது ஒரு பக்கமும் அதுவரை இருக்கென்று இதயத்தின் நடுவில் சொன்னது ஒரு பக்கமுமாக பட்டிமறப்பு வந்தவன் ஆணி ஒன்றால் குத்தியது நடந்தது.

நடுவில் முத்துசாமியின் கட்டைப் பேச வரவில்லை. இருந்தும் குடுகுடுப்பான்டி புராணம் வேறு.

இந்த உலகில்தான் எத்தனை முத்துசாமி ச...ச...." விஷயங்கள்?

இது எதுவும் தெரியாமல் நான் இதைத் தோடத்தில் ஒரு பாத்தியருகே உலகத்தில் பாதிப்புகளோடு வட்டி கொண்டு திரும்பிக் கத்தினான்."

வளர்ந்துவிட்டது ஒரு குற்றம் போலக் கூட அது குடுகுடுப்பைக்காரன் ரோட்ல தோன்றியது.

உண்மையில் அந்த கொள்ளுவன் அப்படியே... இதோ தம்பி... எலே... பிசாசு அப்பா சொன்னதுபோல் மனம் கொண்டு திரும்பித் தீ... ஏன்டா இப்படி உசரை மிரட்டலா.. இல்லை அம்மாவும், முத்துசாமி கட்டை - முத்துசாமி புலம்பியபடியே இப்படி உள்ளே அறையைவிட்டு

வெளியே பாய ஆரம்பித்த பாலுவின் கால்கள் ஒரு தூங்குமுஞ்சி மரத்தை தேய்ந்து போய் வந்து விழுந்தது.

“ஓட்டமான ஓட்டமுடன் வாசலுக்கு வந்தேன் என்று தோட்டசாமான்கள். வந்து போர்ட்டிகோவில்தான் திரும்பி வந்தேன் அங்கே வைத்துவிட்டு மூச்சிறைத்தது.”

மார்பு பொங்கிப் பொங்கி அருங்குழைந்தது. திருக்குடுப்பைக் காரன் சொன்னதை ஆனால் எங்க தம்பி... யாரையும் காணோம். அவரைத் திரும்பிப் பார்த்து மாதிரி அவன் காலடியில் — என்றபடியே முத்துசாமியும் திரும்பிப் பார்த்தான்.

“காணோமா....? அவன் எங்கே போனான் என்று? அது என்று பார்ப்பதற்குள் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டானா? இப்போது போட்டு என்று போட்டேவிட்டது. பார்த்தேன்.”

—கேள்வியோடு ஓடிப்போய் காணவில்லை என்று சொன்னான். — முத்துசாமியின் குரல் ஏறினான். அதுவும் பத்து நொடியில் அவன் கால்கள் மீட்டில் பார்வையை வைக்க காற்றில் கலந்துவிட்ட மரத்துண்டு கண்ணாமூச்சி போலி பாலுவை காதைத் திருகியது பறக்க ஆரம்பித்து போர்ட்டிகோவில்தான் திரும்பி வந்தது.

பங்களாவைச் சுற்றியுள்ள தாக்கைகளைக் கொண்டு ஓடி வந்து களில் அவனைத் தேடி பிசாசாக மாறும் முத்துசாமி வாயெல்லாம் அங்கங்கே க்ரீச் க்ரீச் என்ற சப்தமுடன் திரும்பி வந்தான். அந்த பாம்பும் அவன் பார்க்கும் நின்று அருகில் உள்ள பெட்டிக்கடைக்குள் புகுந்தது. அருகில் இருந்த பவழமல்லிப் எல்லாம் நோட்டம் போட்டுவிட்டு திரும்பி வந்தது. அதுவிறுவிறுவென்று புகுந்து மறைந்தும் வந்தது.

எங்கேயும் அந்த குடுகுடுப்பைக் காணவில்லை. தம்பி.... பிணாத்தினான் பார்க்க முடியவில்லை.

இவ்வளவு வேகமாக ஒருவனாக மாறும் முத்துசாமி... பாம்பு கடிச்சிடிச்சா... ஒரு முடியுமா என்ன?

பாலுவை கேள்வி ஆக்ரமித்து மறைந்தது. அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு காரை பிசைந்தது.

“தம்பி... நீங்க குழம்பிப் போயிருக்கீர்கள். அவரைக் கிடத்திவிட்டு அதான் ஏதேதோ சொல்றீங்க. போங்க. போங்க. போங்க. காரிடம் திரும்பவும் போய் படுங்க....”

—முத்துசாமி சமாதானமாப் போய் பம்பரம் போல அசுரச் விட்டு திரும்பி பூவாளியைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான்.

சுழற்சி.

பின் சீட்டில் முத்துசாமி சிரமம்... 7 ...
எம்பி டிரைவிங் சீட்டில் இருந்த அந்த...
தோள்மேல் கை வைத்து அழுத்தினான்...
தெரியமா இரு முத்துசாமி. ஜி...
கூட்டிகிட்டு போறேன் உன்னை. அ...
ஸ்டேக் பாய்சனுக்கு மருந்து இரு...
மத்தவங்ககிட்ட போனா மருந்து இல்லை...
சொன்னாலும் சொல்லலாம் இல்லியா...

இல்லதம்பி... பிரயோஜனம் இல்லை...
குடுகுடுப்பைக்காரன்...
பலிக்கப்போவது. அவன் எனக்குத்...
சொல்லியிருக்கான்... நான் பொலு...
மாட்டேன்... - என்று முத்துசாமியும்...
புலம்ப, காரிடம் வேகம் கூடிக்கொ...
போனது. சிக்னலில் கூட நிற்காமல்...
ஒரு அம்பு போல சீறவிட்டான் பா...
இப்படியா பாம்பு இருக்கிறது...
தெரியாம தோட்ட வேலை பார்ப்பீ...
செல்லமாக அதே சமயம் மூர்க்கமான...
கடிந்தும் கொண்டான்.

காரும் ஜி.ஹெச்.சின் எமர்டென்...
முன்னால் தூக்கி எரிந்த செங்கல்...
வந்து விழுந்த தினுசில் தேங்கி நின்ற...

இறங்கி கதவைத் திறந்து...
முத்துசாமியைத் தொட்டு தூக்கப் போ...
ஆனால் முத்துசாமி முடிந்த...
விட்டிருந்தான். உடம்பிலும் ஜி...
ஒரு ஆரம்பம்.

பாலுவின் நெஞ்சிலும் சிவ...
கட்டையால் குத்தினது போல் ஒரு...
அல்லது மிகத்...
ஆவிகளைப் பற்றிய ஆய்வு...
படி சறுக்கும்...

ஆஸ்பத்திரிக்கே முத்துசாமியின்... தாக்கம் வராமல்
தங்கள் வந்து விட்டார்கள்.

கலெக்டர் வீட்டுத் தோட்டத்தில்...
என்பதால் ரொம்பவும் படுத்தாமல்... வெறிசோடிவிட்டது. சென்ட்ரி
பையும் அறுக்காமல் கொடுத்து விட்டான். முத்துசாமியின் சாவுக்கு துக்கம்
தகவல் போய் கலெக்டர்... விட்டிருந்தார்.

ராஜும் ஆஸ்பத்திரிக்கே வந்து சம்பந்தம்... அவன் வீடு எங்கோ
மலர் வளையமெல்லாம் வைத்தார். பக்கம் இருப்பதைத் தெரிந்து

அநியாயமாக பாம்பு கடித்துச் சென்றதைப் காட்டிவிட்டு வீட்டிற்குள்
போனதால் அரசாங்க உதவியை வாங்கி... விட்டிருந்தான்.

வதாகக் கூறி சொந்தங்களையும்... தான் முத்துசாமியை

பாலு பிரமை பிடித்த மாதிரி... போனியா? “- என்று
கொண்டிருந்தான். குடுகுடுப்பை... அவன் எதிரில் காதில்
சொன்னது பலித்துவிட்டதே என்கிற... விட்டிருந்ததை எல்லாம் கழட்டத்
ஒரு புறம்... அதை எடுத்துச் சொல்ல...
போய்விட்ட அதிர்ச்சி மறுபுறம்...

உடம்பை வாங்கிக் கொண்டு... பண்ணிட்டே... கலெக்டர்
தங்கள் ஒரு பக்கமாக போக மறுப்பை... வேலைக்காரங்களா?
பாலுவும் கிளம்பினான்.

வீட்டில்கூட பிரமை பிடித்த...
தான் சுற்றி வந்தான்.

மாலை ஐந்து மணிக்கு... நல்லவேளை முத்து
சாரதியையும், எம்.டி. ஸ்ரீராமையும்... சொந்தம்னு சொல்லிக்க
பேச விரும்பியிருந்ததை மறுநாளை... அவன் ஒரு கவர்ன்மென்ட்
மாற்றி அவர்களுக்கு தகவலும்... யோசிச்சப் பாரு...
விட்டான்.

மனது நிலை கொள்ளாமல்... போய்தான் செத்துப்
பாய்ந்து கொண்டே இருந்தது. இ... ஆகையால் நீங்கதான் அவன்
அவஸ்தைகள் எல்லாம் அவனுக்கு... காப்பாத்தணும்னு சொல்லி

முதல் இன்டர்வியூவிற்கு... பண்ணியிருப்பே?”
இருந்தே இப்படித்தான்... உண்மை தானே?”
தப்பாகவே எல்லாம் நடக்கிறது. அவன் விதி பாம்பு ரூபத்துல

நைட் ஷிப்ட் பார்த்த களைப்பு... போச்சு. அதுக்கு யாருடா என்ன
எண்ணையைப் பூசி உடம்பைப் பிளந்து... அவன் எங்க இருந்தாலும் இந்த

பாம்பு கடிச்சிருக்கும். விதியை பார்த்து... பிறகு பேசிக்கலாம்.”

எதுவும் பண்ண முடியாது.”

“ராஜீவ் காந்திக்கு இவ்வாறு... குளிக்கப் போனாள்.”

காப்பா... விதி அவரை தானு குத்து... எல்லாமே விநோதமாக—

“கொண்டு போகலை....?”

“விதி... ஆவி... நீ கண்டது... பத்திருக்கும்! அவன் நம்பறேம்மா....”

“நம்ப வேண்டியதை நம்பத்தான்... தீர்ப்பு... ”

வேணும். இல்லேன்னா நஷ்டம் நஷ்டம்... அன்னம்மாள் அவன்

அதுலையும் முத்துசாமி அநிய... தள்ளுடன்.

செத்துப் போயிருக்கான். அவன... அன்னம்?”

பங்களாவுல யாருக்கும் எந்த பிரச்சி... தம்பி.”

வரக்கூடாது. நாளைக்கே ஐயர் ஒரு... லைட்டை போட்டு

கூட்டிக்கிட்டு வந்து புண்யாவசன... தும்?

ணனும். அப்புறமா ஒரு நல்ல தான்... கூட நீங்க சாப்பிடலை.

ஹோமம் செய்யணும்.”

“எதுக்கு?”

“எதுக்கா....? அவன்... குடிச்சிருங்க... தூங்கிடப்

சாதாரணமாவா செத்திருக்கான். இது... ”

சாவு இல்ல. செத்த இடத்தையேல்ல... நீ எப்ப வந்தே?”

சுத்திச் சுத்தி வரும்.”

“போதும்மா... ரொம்பவும் உன்... அடக்கம்

நீங்க.... நான் வரேன்.”

“உளறலை. உனக்கு உன் அப்பா... தம்பி. உடம்பு

எல்லாம் பொய்யுன்னு பேசனும்... நாங்க இந்தப் பக்கமா

சாரி... என்னால முடியாது. சரி சரி... பாவம் ரொம்ப நல்ல

ரெஸ்டு எடு. பை த பை நீ குளிக்க... ஒரு முடிவு வந்திருக்க

“எதுக்கு கேக்கறே?”

“சாவுக்கு போய்ட்டு வந்தா குளிய... பாம்பையும் பாம்பாட்டியை

இல்லாட்டி தீட்டு.”

“அப்படின்னா?”

“அதைப் பத்தின எல்லாம்... நீங்க எவ்வளவோ

சொல்ற மூடல் எல்லாம் நான்... காப்பத்த முடியல. எல்

குளிக்கலைன்னா முதல்ல போய் குளிக்க... நினைச்சுக்கிட்டோம்.

கலெக்டர் மகன்கற பந்தாவே இவ்வாறு
உங்களுக்குத்தான் நன்றி சொல்வனும்

“சரி சரி.... எனக்கு ஏன்...
ஜலதோஷம்... நீ வேற ஐஸ் வைக்கா...

“அன்னத்தை அனுப்பிவிட்டு
எடுத்துப் பருகினான். திரும்பத் தான்
பிடிக்காதபடி மனதில் சஞ்சலம். அவன்
ரிமோட் கிடந்தது. எடுத்துத் தட்டினான்.
டி.வி.யில் கிரிக்கெட் ஓடியது.”

“விறுவிறுப்பாக இருந்தது.”

“மணியும் பதினொன்று பணம்
ரண்டைத் தொட்டு விட்டது.”

சட்டென்று கரெண்ட் போட்டு
குப்பென்று இருள் வந்து போர்த்திருந்தது.
கவ்விக் கொண்டது.

படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்தான்.
ஜன்னல் கதவுகளைத் திறந்து விடத் தொடங்கினான்.

தோட்டத்து மரங்களில் பட்சி
அரட்டைச் சப்தம். முக்கால் தான் பூ
கிளைகளின் இடையே ஒரு ஒலி...
போல தெரிந்தது.

ரம்யமாக இருந்தது.

ஊரெங்கும் ஒரே அமைதி. எல்லாம்
சின்ன சப்தம் கூட துல்லியமாக கேட்க
குடுகுடுப்பைக்காரனின் அந்த சின்ன உணர்வு
சப்தமும் சேர்ந்துக் கொண்டது.

சுருக்கென்றது.

பகலில் தோன்றித் தோன்றி மழை
தவன்.

இப்பொழுது வருகிறான்.

அசாதாரணமானவன். ஆனால்
வனுமா? பாலுவிற்கு முகம். முடி
எல்லா பாகங்களும் வியர்க்கத் தொடங்கின

திறந்திருப்பக்காரனும் பங்களா
வந்து விட்டான்.

“தங்கலம் பொறக்குது... நல்ல

தான் பொறக்குது... மூணு நாளா

தான் சொன்ன ஒரு சேதி....

“அன்னத்து நடந்துடுச்சு! இப்பவும்

தான்... ஜக்கம்மா பேரால

தான் சொல்றேன். நம்புனவர்க்கு

தான் தம்பாதவர்க்கு எமராசன்.

எனத்து கருப்பு, சண்டமுனி,

சண்டமுனி, அய்யனாரப்பன்,

சுடலைமாடசாமி,

சென்னைப்பிசாசு, தீ நாக்கு

சென்னைப்பிசாசு இதெல்லாம்

தான்.

தான் நல்லது செய்யும்

தான் உகரைக் குடிக்கும்.

தான் உகரைக் குடிக்கும்

தான் விட்டு திளையராசா

தான் ஒரு குத்தமிருக்கு...

தான் விட்டு நடநடந்தா

தான் விட்டு வயசு வாழலாம்

தான் விட்டு சோதனை பண்ணா

தான் விட்டு புதைக்க வேண்டியதுதான்.

தான் விட்டு பண்ணுறா ஜக்கமா

தான் விட்டு சொல்லிபுட்டேன்

தான் விட்டு பொறக்குது....

தான் விட்டு பொறக்குது...

தான் குரல் தேயத் தொடங்கியது.

தான் பங்களா பக்கம் போகத்

தான் பாலுவின் அசைன்

தான் குறிவைத்து அங்குள்ள

கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு உன்னை வண்டாம்... வராதே... பாலு
ரீதியில் அவன் செய்த எச்சரிக்கை பாலு மின்சாரம் வந்து தோட்டத்து
புரிந்தது.

இடியுடன்... பகல்ல ஒளிஞ்சு விவசாயிகள் மெயின் கேட்டில்
போதாதுன்னு ராத்திரியிலையும் வந்து போலீஸ்காரரும் ஓடி
பாக்கறியா?

கைகளைக் குத்திக் கொண்டான்... மிரண்டு போய் நிற்கும்
டார்ச் லைட்டைத் தேடி எடுத்துக் கொண்டு வந்தான் கேட்டார்.
மாடியில் உள்ள அவனது அறையில்... இது... தூங்காம இந்த
இறங்க ஆரம்பித்தான். வெளியே... பண்ணிட்டிருக்கீங்க...
வழிகாட்ட வெளியில் வந்தவனைப் பாராங்க...
நாய் குரைத்தது. எங்க... எங்க...?

ஏய் சும்மா இரு. நான்தான்... அவன் கை நீண்டது.
முகத்துக்கு மேல் வெளிச்சம் அடித்து... தம்பி. அவன் இந்நேரம்
காட்டி, அதன் குரைப்பை அடக்கி... எவ்வாறு இருப்பான். ரொம்ப
மெயின் கேட்டை. நோக்கி ஓடத் தொடங்கினான் நினைக்கறேன்.

தம்பி ஈ - ஒரு குரல் ஓடுவது... தடுக்கிறான் நீங்க போங்க...
கூப்பிட்டது. அச்சு அசல் முத்துசாமியைப் பார்த்தான்.
குரல்!

அப்படியே காலுக்கு ஒரு கயிறை... தான் இப்ப அவனைப்
இழுத்த மாதிரி இருந்தது.

தேங்கி நின்றவன் திரும்பிப் பார்த்தான்... அவன் எப்படி எல்லாத்தையும்

முத்துசாமியேதான்...

பூவாளியோடு பகலில் தோட்டத்து... பாஸ்கர்ராஜம்,
சுற்றிவரும் அதே தோற்றத்தில்...

பாலுவுக்கு நெஞ்சடைத்தது...

காதுக்குள் கூட ராக்கெட் புது... என்னய்யா நடக்குது?

ஒரு இரைச்சல்...

மு...மு... முத்துசாமி.. ஈ...ஈ...

நானேதான் தம்பி. என்ன தம்பி... குழப்பறாங்க...

ஆயிப்போச்சு என் கதை... அச்சு உனக்கு?

போவமாட்டேன் தம்பி...

-பூவாளி சப்திக்க முத்துசாமி... இருக்கேன். என்னை சுத்தி
நோக்கி வேகமாக நெருங்கினான். தெரியல பாடி....

வா! நீ போய்ய - சகுந்தலா!

உன் பையன் பயந்துட்டான்னு நினைக்கிறேன். அந்த துணை போட்டு குழப்பிக்காதே. கூட்டிக்கிட்டு வா.....

இல்லப்பா.... பயப்படலை நான். நான் தெளிவாதான் இருக்கிறேன். நான் முத்து சாமியை பார்த்தேன். அவன் என்ன சொன்னான் இந்த வீட்ல ஒரு சாவு நான் இங்க இருந்து போகமாட்டேன்னு சொன்னான். நடந்துடுச்சு. சொன்னான்.

இருக்குங்க. நான் கூட சொன்னேன். நான் கூட ஒரு சாவு வாரன் பாலு! எதுவா இருந்தாலும் உன்னை விடாமல் இருக்க வேல எதுவும் பேசாம பேசலாம். வா. இங்க நின்னு பேசுவேன். நான் தடுக்குப்பைக்காரன், வார்னிங் கமான்....

அவனை இருவரும் உள்ளே அழைத்து வந்தார்கள். மெயின்கேட் இன்டர்காமை செல்ல சென்ட்ரி போலீஸ்காரரும் வந்தார். யிலடித்துக் கொண்டு மெயின்கேட் போய் பார்த்தார்கள். பாருமயாது குடுகுடுப்பைக் சென்றார்.

உள்ளே...

முதல்ல தண்ணியகுடி... சதுரம்... கண்ணாடி பம்ளரில் தண்ணீரை தீய்த்து... பாலுவும் வாங்கிக் குடித்தான். பின்னால் இருக்கிற சேரியா இல்ல குப்பமா... உதறிப் பெருமூச்சு விட்டான்.

ரியலி ரொம்ப பயங்கரமான... இன்னொரு குடும்பம் இருக்கட்டும்.... சொன்னது ரொம்ப சரி. நான் முத்துசாமி... இன்டர்காம் ரிசீவரை பார்த்தேன். செத்துப்போனவங்க... பாலுவை சற்று எரிச்சலுடன் அலைவாங்கன்னு நீ சொன்னது... படுக்கப் போனார் அந்த மைம்மா....

சரிடா... அதையே நினைக்காமல்... வலையப்பட்டாதே பாலு... அவர் நேரம் ஏதாவது புத்தகம் இருந்தா எடுத்து... கருந்தலா அவன் வெளியே மட்டும் போகாதே. நான்... கெடிகாரம் மணி ஐயரை வரவழைச்சு ஒரு பண்ணைக்குப் போய் கேட்டது. பண்ணிட்டுத்தான் மறுவேலை...

ஆமா... அவன்தான்... விபூதியுடன் வந்து அவன் உளற்றான்னா நீ அதுக்கு கருதி சேர்ந்து... பூசிவிட்டான். பேசு. பாலு ரொம்ப ரெஸ்லெண்ட்... விபூதி. இனி எந்த ஆவியும் ததால உன்னோட பாடியில சைக்கிள்... படுக்கப் படாது. அவனும் டார் சிஸ்டத்துல பிராப்ளம். அவ்வளவு... வெறித்தப்படியே எழுந்து

பெட்டுமை நோக்கி நடந்தான்.

"படுக்கையில் விழுந்தான்."

"நடந்ததெல்லாம் கனவா தான்... கனவாகவே இருந்தான். நனவா என்று கேட்டுக் கொண்டான். அப்பத்திரிக்கு கொண்டு சென்ற

நேற்று இரவு இதே நேரம் ஒரு பிழைப்பு நடந்தது. அந்த உயிரை விட்டு விட்டிருந்த பார்க்க காத்திருந்தும் அது கனவாகவே இருந்தது. அந்த உயிரை வந்த உறவினர்கள் எழுப்பிய படவில்லை.

இன்றோ எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அந்த உயிரைப் பார்க்கிக் கொண்டே இருந்தது. ஆவி கண்ணில் பட்டு, அவனது பிழைப்பு கொடுமையாக இரவில் குடு புத்தியையே ஒரு உலுக்கு உலுக்கி... அவன் கண்ணில் பட்டதும் நெஞ்சு படபடத்தது.

"எதுதான் உண்மை...?"

8

இறந்தவர்களுக்கான நினைவுகளைச் சொல்லியிருக்கிறான். தினத்தன்று சில சடங்குகள் இது தற்செயலா... இல்லை, அவன் செய்யப்படுகின்றன. அன்று மீண்டும் மீளமான பக்கங்களைப் படிப்பதில் முக்கியமான ஒரு விஷயம் காக்கை... புரியாத குழப்பம் மனதை சோறிடுவது ஆகும்.

சாதாரணமாக வீசி எறியும் காக்கை... சோற்றுக்கு எங்கிருந்தது... ரொம்ப டல்லா காக்கைகள் வந்துவிடும்.

ஆனால் காக்கைகளே தான்... தூங்க முடியலை. ஒரு இடத்தில் சோறிடப்பட்டு காக்கை... என்னென்னமோ நடந்துடிச்சு... ரூபத்தில் இறந்தவர்கள் வருகிறார்கள்... சொல்றீங்க பாலு.....? ரொம்ப என்று ஆராயப்பட்டது.

மாலை ஐந்து மணி!

முதல் நாள் ஜி.எம். சார்த்... ஓட்டை முழுக்க மனசு சம்பந்தமான சொன்னதுபோல அவரையும்... எம்.டி. வந்துட்டாரா? ஸ்ரீராமையும் சந்தித்துப் பேச கா... காத்திட்டிருக்கார். நீங்க ஆபீசுக்குள் நுழைந்த பாலு வெள்ளை... வேண்டாம். பாத்ரூமுக்கு போய் அடித்து செல்லப்பட்டு மரக்கிளை... வந்தீங்களா?

ஷ்யூர் சார். ப்ளீஸ்.....

போங்க... முதல் முதலா அங்கே போய் திரைக்காமல் ஷவர் ஓபனை
சந்திக்கப் போறீங்க. பளிச்சென்று திரைக்காமல் ஷவர் ஓபனை
பார்த்தா தான் நல்லா இருக்கும். உடம்பம் கரைந்து கண்களையும்
பேய் பிசாசு விஷயமெல்லாம் உன்னைப் பிசாசு பிசாசு என்று ஆகிப்போனது.
எல்லாம் யாரோ செய்யற கலாப்பாடு. தண்ணீருக்கு பதில் ரத்தம்
நீங்க நிகைக்கிறத அவர் கிட்ட கொண்டு வந்து வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
அவரும் அதைக்கேட்டு கொஞ்சம் நிம்மதி கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
ஃபீல் பண்ணார்.

நாம டிஸ்கஸ் பண்ண வேண்டாம். அவறிக்கொண்டே பாத்தரும்
கிடைச்சிடும்னு சொல்லியிருக்கேன்.

பேசுவோம் சார்.... ஒரு பதினாறு மணிக்குத் தோய்ந்த மனிதனாக
நிமிஷம் கொடுங்க.

நீங்க போய்ட்டு வாங்க.

பாலு எழுந்திருந்தான். பின்னாலே போய் வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
ஆபீசின் பிரத்யோக பாத்தரும் இரத்தம் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்.

மிக நவீனமான அறை. உடம்பம் கரைந்து கண்களையும்
ஷேவிங் ரேசர், பெர்ஃப்ரம் ஸ்ப்ரேய் கொட்டுது.....! கேள்வியோடு அவனை
சகல வசதிகளோடு பாத்தரும் இரத்தம் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்

உள்ளே நுழைந்து கதவையடித்துத் திறந்து கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
போட்டுக் கொண்டான். உடைகளை உடம்பம் கரைந்து கண்களையும்
போட்டுவிட்டு ஷவருக்கான ஓபனை கொடுத்துத் திறந்து கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
திருகினான். சிலரென்ற நீர்த்தனம் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
தெறித்து விழ ஆரம்பித்தன.

பரம சுகமாக இருந்தது.

உடம்பை இறுக்கிக் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
களைப்பு ஏதோ மழைநீர் பட்டுக் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
மண்கட்டி போல கரைந்து உடம்பம் கரைந்து கண்களையும்
புத்துயிருக்குள் திளைக்கிற மாதிரி கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
இருந்தது.

சில நிமிட குளியலுக்கும் பிறகு உடம்பம் கரைந்து கண்களையும்
சோப்பினை எடுத்து உடம்பு முழுவதும் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்
கொண்டவன் முகத்தையும் தலையையும் கொண்டு வந்தவராக பாத்தருமை எட்டிப்

சிவப்புப் பெயிண்டைக் கொண்டு வந்து சிவப்பிரியைப் பொறுத்த அளவுல போல உள்ளெல்லாம் சிவப்பு நிறம் வந்ததெனினும் ரொம்ப விநோதமா இருக்கு. ஒருவித துர்நாற்றம்.

ஸ்ரீராமின் பி.ஏ. வாப்பர் பி.ஏ. வந்ததால் நிரப்பப்பட்டிருக்கு! 24 பார்ப்பதற்காக அதை நோக்கி ஓடினார். அங்கு செய்யூரிட்டி நடமாட்டம் இருக்கற கார்ப்பரேட் ஆபீசின் மாடியில் ஒரு பெரிய கம்பெனியில் எவ்வளவுதான் பிளாஸ்டிக் டேங்கராக ஒரு பெட்டாலும் இப்படி ரத்தத்தை தெரிந்தது.

போய் எட்டிப் பார்த்தான். அங்கு பிறகு கொண்டு கிட்டு வரணும். சரிபாதி அளவுக்கு ரத்தம்.

எட்டிப் பார்த்தபோது மூன்று பேர் வந்தனர். ஒரு வித நாற்றம். இதயமும் ஒரு கணம் துடிக்கிறது. இடைவெளிவிட்டான். யாரோ தெரியாமல் மிதித்துவிட்டான். —இது ஜி.எம். சாரதி. போல நகங்கி அவனை கொண்டு போனார். அமரனுஷ்யமான ஒரு தடுமாற விட்டது.

அவனோடு வந்த அக்கம்பெனியின் மைனர் பாலு... மார்க்கெட்டிங் மேனேஜரும் கூட வந்தான். சரி சார்.. நான் தான் இந்த பிசாசு ரத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டு மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு மனித முயற்சின்னு சொன் கொண்டு திரும்பினார்கள்!

மீட்டிங் ஹால்!

ஸ்ரீராம் தன் சீட்டில் போய் அவனை அப்படிச் சொல்லவும் வெயிட்டை உருட்டியபடியே தலிபுடன் மெனமாக வெறித்தனர்.

இடப்பக்கம் ஜி.எம். சாரதி.. ஸ்ரீராம் பேப்பர் வெயிட்டை கழற்சிக் பக்கமாய் பாலு. சற்றுத் தள்ளி வந்தான். இரத்தம் இருந்தார். டாப் மேனேஜ்மென்ட்டின் கைகள் மேல எனக்கு சந்தேகம் எக்ஸிக்யூடிவ்கள்.

எல்லோரிடமும் இறக்கமான கைகள் அந்தக் கேள்வியை கேட்டுப் மௌனம். ஸ்ரீராம் கூட எப்படி..

எடுப்பது என்று தெரியாதவராக இருக்கிறான். அப்போதில்.. உங்க செய்யூரிட்டி கார்ட் வெயிட்டை உருட்டிக் கொண்டே இருக்கிறான். தனிச்சலா ஷிப்டுக்கு ஒருநாள்

நல்ல வேளை சார்.. — என்று சொன்னான். சிவ போடாம வந்துகிட்டிருக்கற ஆரம்பித்தான். எல்லோரும் அவனைப் பார்த்து மகேந்திரன்னு சிலர் மேல ஊன்றத் தொடங்கினர்.

ஒர்க்கர்ஸ் குருப் ஒண்ணு நாட் விட...
 அவாய்ட் பண்ணதுக்காக இப்படி ஒரு யானை கொன்னீங்களே.... எதை வெச்சு...?
 போட்டறாங்களோன்னு ஒரு சந்தேகம்தான். அவங்க பேசினதை வெச்சு ஒரு
 என்னா வெளிய இருந்து யானை கொன்றதுதான் அப்படி சொன்னேன்.
 தொடர்ச்சியா பயம் காட்ட முடியாத அந்த நிலைமையைப் போதிச்சப் பார்த்தப்போ நாட்
 சாத்யமும் இல்லை. அதனால்தான் இப்படி உறும்பிப்படி நடக்கறதால ஷிப்ட்டை
 மனுஷ எத்தனமா இருக்கிறது... அந்த பண்ணதுக்காக இப்படி நடந்துக்
 சந்தேகப்பட்டேன்....

ஆனா இன்னிக்கு எனக்கு என்ன... அது உண்மையா கூட இருக்கலாம்.
 அனுபவங்கள் அமானுஷ்யம்னு சொன்னா... கம்பெனிக்குள்ள ஒரு ரவுண்ட் வந்து
 இருக்கறதைத்தான் எனக்கு புரிய வெச்சு... அந்த உத்தலத்தையும் சோதிச்சு பார்த்தா

இந்த ரத்தம் ஷவரல் வந்து... அந்த விஷயம் பத்தின உண்மை
 சொல்றீங்களா...? அவசரப்படாதீங்க... அந்த உண்மையைத் தான்?

கூட அப்படி செய்துருக்கலாம். நான்... அதிசயமாக அக்கவுண்டண்ட் ஒருவர்
 எல்லோரையும் கண்காணிச்சுக்கிட்டிருக்கிறார்.

இருக்கோம். போதிச்சப் பார்க்கலாம். ஆனால்

அது மட்டும் இல்ல சார்... அந்த கம்பெனிய பலன் ஏற்படும்னு எனக்கு
 விட்டையே எனக்கு ஒரு மோசமான அனுபவம்... என்னா இதை செயல்படுத்தறது

என்ன அதுன்னு தெரிஞ்சுக்கணும்... அந்த சிலர்னா, அவங்க நாம

வேண்டாம். நான் அதையும்... அந்த உண்மையைத் தெரிஞ்சு
 பேசவிரும்பலை. சரியோ தப்போ... அந்த உண்மையைத் இருப்பாங்க.

இருக்கறதா நம்பி அதை ஒரு மத்திய... அந்த வருஷம் கம்பெனியில்
 வெச்சு அரெஸ்ட் பன்ற வழியைப் பற்றி... அந்த வருஷம் கம்பெனி அப்படி
 அதுதான் நல்லது.

அதே சமயம் உள்ள யார் மேல... அப்போ இது நிச்சயமாக பிசாசோட
 சந்தேகம் இருந்தா அதையும் தொடர... சொல்றீங்களா?

இரண்டு விஷயமும் செயல்பட்டிரு... அது இந்த ஃபேக்டரி லேண்ட் காடா

ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருந்த... இங்க ரவுடிகள் இருந்ததா
 இப்படி பேசறீங்க...? பல கொலைகளும், இங்க

சார்... என்னோட கருத்தை வெளிய... கொலை செய்யப்பட்ட
 விட்டேன். அப்புறம் உங்க இஷ்டம்... சத்திவாந்துங்கறது சகஜம்தானே?

சரி... செக்யூரிட்டி கார்ட்... அந்த பாஸு இது...? ஃபேக்டரி ஆரம்
 ஆப்பரேட்டர் மகேந்திரன் மேலெண்ண... அந்த வருஷமாச்சு. இவ்வளவு நாளா

அந்த உண்மை என்ன செஞ்சுக்கிட்டிருந்துச்சு.

ஒரு லாங் ஸ்லீப்ப் இருந்துச்சா?

கொஞ்சம் சிரிப்போடு திரும்பினேன். அந்த மகேந்திரனும் கேட்டார் மார்க்கெட்டிங் மேனேஜர்.

“பாலுவாலும் பதில் சொல்லுங்கள். உள்ள யாராவது முடியவில்ல.”

“தேங்கினான்... திணறினான்...”

“எம்.டி. ஸ்ரீராம் ஒவ்வொருவரையும் சொன்னதே.... அவங்களும் பேசுவதையும் கூர்ந்து கவனித்தேன். அந்த ரிப்போர்ட் கொடுக்கறாங்க.... இருந்தார்.”

குறிப்பாக பாலு பேசும்போது அவன் கண்களில் கண்ணீர் கவனம் கூடுதலாக இருந்தது.

அவனிடமோ சொல்ல முடியாது. அவன் கண்களில் கண்ணீர் தடுமாற்றம்.

மிஸ்டர் பாலு... உங்க கண்களில் கண்ணீர் அமரானுஷ்யமான ஒரு கொள்ளிவாய் பிசாசு கலாட்டாவாக இருக்கிறது. உங்க கண்களில் ஒரு படலன்னு நான் கேள்விப்பட்டேன். இல்லை யாராவது படியா?

அவர்தான் கேட்டார்.

ஆமாம் சார்....

அப்ப எதைவெச்சு அது கண்களில் வந்திடுமோ? வற்ற சண்டே எந்த இருக்கணும்ங்கற முடிவுக்கு நீங்க வந்தீர்கள். ஆம்ரேட் ஆக வேண்டாம். சாரி சார்... எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் உங்களை சந்த பூஜை வெச்சுக்கறோம்.

ஏற்பட்ட சில அனுபவங்கள் எனக்கு உண்டாயின. மாத்திடுச்சு. இஃப் யூ டோன்ட் மைன்ட் திஸ் - இது ஹெடெக் யுகம். கருத்தை நீங்க கட்டாயம் கேட்பானு. உங்க முட்டாள்தனம்கற நினைப்பு அவசியம் இல்லை.

ஸ்மிபன்சன், மகேந்திரன் வேண்டாம். எனக்கு இருக்கற சந்தேகங்களை நீங்கள் மூலமாக பூஜைக்கு வேண்டிய இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணி உன்மனம் வெச்சுக்க.

பொய்யானது தெரிஞ்சுகிட்டு அதைப் பற்றி என்... இது சம்பந்தமா யாரைக் கூட முடிவுக்கு வரலாம்.

குட்... ஆனா உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரிந்ததும் நான் இப்ப தெரிவிச்சுக்க விரும்புகிறேன். மிஸ்டர் பாலு! உங்களுக்கு ஏதாவது

ஐடியா இருக்கா?

நோ சார்... எனக்கு இது... பல்வகைகளையும் மனசு சார்ந்த அனுபவங்கள் புதுசு. நீங்களே அனுபவங்களையும் பர்சனல் டிபார்ட்மென்ட்டும் யார்னு சொல்றதுதான் பெட்டா... பர்சனல் டிபார்ட்மென்ட் கொண்டாக வேண்டும். பாலக்காட்டைச் சேர்ந்த... பிடிக்கவில்லையோ கடமை நம்புதிரின்னு ஒருத்தர். நேத்து ஒரு... சுயவிருப்பு வெறுப்புக்கு மீட்டிங்ல அவரை சந்திச்சேன். என்... பார்த்தே பிரச்சனைகளை சொல்ல... நான் ஆடிப்போய்விட்டேன். அவர்...

பூஜைக்கு ஏற்பாடு செய்துடனாம்.

அப்ப அப்படியே செத்து... இன்ஃபாக்ட்... அன்னிக்கு... காக்கா இருக்கக் கூடாது. அது... முக்கியம். ஏன்னா வெனிஸ்... மார்க்கெட்டிங் சைட்ல பிசினஸ்... ஷாக் ஆகும்.

இப்பவே சில விஷயின்... பண்ணி என்ன ஸ்ரீராம் உன்... பிரச்சினை? அப்பவே நான் அது... வாங்காதேன்னு சொன்னேன். நான்... நீன்னு ஏதோ நான் ஒரு உடம்ப... செய்துட்ட மாதிரி பேசறாங்க.

ஓ.கே. சார்... எவ்வளவு... பூஜை செய்யணுமோ அவ்வளவு... செய்து விடுவோம். நான்... வரவேண்டியிருக்குமா சார்?

வேண்டாம். பர்சனல் இன்னை... மட்டும் போதும். பாலு நீங்க தயார்... உங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லையே.

ஸ்ரீராம் கேட்டவிதம்... தலையாட்டச் செய்தது. பொது... வனத்தின் தொழில் நுட்பத்திற்கு உயர்... சமாச்சாரங்களில் கணக்கு வரும்.

அவ்வளவுதான்... அவ்வளவே

9

படுஸ்மாட்டாக பாஸ்கர்ராஜ் கிளம்பிப் நிபுணர். எண்ணமே
டரேட்டுக்கு கிளம்பிக் கொண்டிருந்தான். துபதீபம் நிபுணர். எண்ணமே
முதல்நாள் இரவு அவர் வீட்டில் வந்தான். என்னைத் எழுத்திலும்
பார்த்த ஃபைல்களை அள்ளிக் கொண்டிருந்தான். என்னைத் துபதீபம் நிபுணர்.
ஆபீஸ் கிளார்க் ஒருவர் வெளியில் துபதீபம் நிபுணர். எண்ணமே
ஜீப்பில் போய் அமர்ந்து கொண்டான். என்னைத் துபதீபம் நிபுணர்.

பாஸ்கர்ராஜும் உதவிபாளர் கிளம்பிப் நிபுணர். எண்ணமே
புறப்படும்போது தோட்டத்தில் செவியான இல்லை மதுரை சுந்தர
காதைப் புதைத்துக் கொண்டு பாதுகா...

பாலு... - கூப்பிட்டார்.

அவனும் அவரை சமீபித்தான்.

இப்ப எப்படி இருக்கு உங்களுக்கு?

நான் நல்லாதாம்பா இருக்கேன்.

அதான் அன்னிக்கு ராமன் ஹிப்னாடிஸம், மெஸ்மரி

பார்த்தேனே... ஆமா ட்யூட்டிக்கு போகணும். துபதீபம் நிபுணர். எண்ணமே

போகணும்ப்பா... வெளியே போகணும்.

அசைன்மெண்ட்.. அதை முடிக்கணும். எதுக்கும் ஏரியா
ஃபேக்டரிக்கு போகணும்.

உன் ஆபீஸ்ல அந்த கிரித்தபடி கிளம்பிப் நிபுணர். எண்ணமே
டரபுள்லாம் அடங்கிடிச்சா...?

அடங்கிடும்பா..

அடக்கிடுவேன். அதிகபட்சம் இந்த டிஸ்சர்வீஸ் இந்த தடவை பிரச்சனை
கிழமை, எல்லாம் சரியாயிடும்.

என்ன... ஏதாவது இன்டென்ஷன்... எண்ணம் நல்லவிதமா முடிஞ்சா
கேஷனுக்கு ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறார்களா?

பாஸ்கர்ராஜ் விஞ்ஞான பூர்வமான விதமாக...
வந்தார். இவரிடம் போய் எப்படி துபதீபம் நிபுணர். எண்ணமே
புனஸ்காரம் என்று போகவிருப்பதை பாஸ்கர்ராஜ் கிரித்தபடி கிளம்பிப்
வது? பாஸ்கர்ராஜ் கிரித்தபடி கிளம்பிப் நிபுணர். எண்ணமே

ஆமாம்ப்பா... அப்படித்தான்.

யார் வந்து ஹேண்டிங் பண்ணுவது? எண்ணம் நல்லவிதமா முடிஞ்சா
போறாங்க...? புரொஃபசர் நத்தலா... எண்ணம் நல்லவிதமா முடிஞ்சா

அந்த தீர்த்தவன் எழுத ஆரம்பித்

தான்.

வரும் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்த கேட்டில் செக்யூரிட்டி வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான அங்கமாக இருக்கும் கேட்டது. நாள் சவாலான ஒரு சவாலான அங்கமாக வந்து பார்த்தபோது நாள் வெற்றி காண்பிக்கும் அங்கமாக வந்து செக்யூரிட்டி தினம்.

அவ்வளவிற்கும் காலையில் மாற்றங்கள். நேராக
ஞாயிறன்று கண்டுபிடிக்கிறேன். நோக்கித்தான் ஓடினான்.
விடுவேன். கண்டுபிடிக்கிறேன். போலீஸ்காரரிடம் விதைப்பு.

எழுதிய பக்கத்தை முடித்து... மூதல் அவரை விடு...
படியே நாற்காலியின் பின்னால்... ஏற்கெனவே
சனக்காரனைப் போல தலைவைக்க... போதாதா? இவங்கள் பிடிச்ச
பின் சுவரின் ப்ளோ அப் பால்... அந்த பாவத்தை வேற
தெரிந்தது. விநோதமாக இருந்த... அவரை போக விடு... விடு...

மீண்டும் தெருவில் வந்தேன். தலைநிலை நல்லாருக்கணும். ஐக்கமா குடுகுடுப்பைக்காரன்! நறுக்கென்று ஒரு குண்டி... இரப்பா... அந்த பழனிமலை ஏறின மாதிரி இருந்தது. தண்ணியிருப்பான் என்று அப்பித்துவிட்டான்.

கேட்டுகிட்டுதான் இருக்கேன். நான் சொல்லுங்க.. என்ன சேதி...? எதையும் நம்பலை. ஆனா நீங்க சொன்னது எங்க வீடில் விழுந்துடாதே...? மாதிரி ஒரு பொணம் விழுந்துடாதே... நீங்க தம்பி இனி உங்களுக்கு எப்பவுமே அப்பத்தான் தெரிஞ்சது உங்களுக்கு என்னதான். ஆனா தம்பிக்கு தான்

நான் எங்க ராசா சொன்னேன்... இப்போது போன இடத்துல சோதனைமேல ஜக்கம்மா சொல்குதுதான். இப்போது போன இடத்துல சோதனைமேல ஒரு சேதியை சொல்லித்தான்... அங்கே போன இடத்துலையா... யூமீன்... அனுப்பியிருக்கா.

அப்படியா.... என்ன செய்து... ஆனா தம்பி.... அங்கேயேதான்... தெரிஞ்சுக்கலாமா?

"நிச்சயமா... அதை சொல்லுங்க... அங்கே சொன்னீங்க... அது வேலை...."

"அப்படியா... உள்வாங்க... அங்கே எதுக்கு இருக்கா ஆத்தா... ஒரு என்னன்னு சொல்லுங்க.

பாலு உள்ளேயே அவனை அழைத்து வரக்கூடாது மூடி நெற்றிக்கருகே செக்யூரிட்டி போலீஸ் பதறிப்போனார். அங்கே சென்று தியானித்தவன் அப்படியே

"தம்பி... வேண்டாம். இவங்களுக்கும் அது எந்த தீர்க்காமல் கொள்ளிவாய் பேய் உள்வாங்குடாது. இவங்களுக்கும் அது எந்த தீர்க்காமல் கொள்ளிவாய் பேய் ஒண்ணு தம்பி... அப்புறமா அது எந்த தீர்க்காமல் கொள்ளிவாய் பேய் இது சரியில்லைன்னு சொல்லுங்க... எவ்வளவு கரெக்டா ஆயிரக்கணக்குல தாயத்து தச்சுத்து தங்க... தங்க...."

வைப்பாங்க...."

"ஷட் அப்... எனக்குத் தெரியுமா... அங்கே உயிர்ப் போறீங்க... சரியா?" சும்மா இருங்க. நீங்க வாங்க சாட்... அங்கே சரி... அவர் அந்த

"அவனை உள்ளே அழைத்து வரக்கூடாது மூடி நெற்றிக்கருகே செக்யூரிட்டி போலீஸ் பதறிப்போனார். அங்கே சென்று தியானித்தவன் அப்படியே போர்டிடிக்கோ முகப்பில் போட்டியிட்டான். எல்லாம் நல்லாயிடுமா?" நாற்காலியைக் காட்டி அமரச் சொன்னான். அவன் முடியாது... அது அவரை

நான் கீழேயே உட்கார்ந்து... அங்கே சாதாரண மாந்திரிகனுக்கெல்லாம் கீழேயே உட்கார்ந்தேன். என்று வரிசை... அங்கே சாதாரண மாந்திரிகனுக்கெல்லாம் தன் மூட்டையுடன் அவன்... அங்கே சாதாரண மாந்திரிகனுக்கெல்லாம் உட்கார்ந்துவிட, பாலுவும் எத்தனை...

உட்கார்ந்துவிட, பாலுவும் எத்தனை...

“கவலை வேண்டாம். என்னை...
அதை நான் அடக்கிப் பிடிச்சு 99...
அடைச்ச சமுத்திரத்துல கொண்டு... என்ன?”
போட்டுடறேன்...!”

போட்டுடறேன்...!"

"அப்படியா உங்களால்..."

“அப்படியா உங்களால் முடியாது கூடாது.”
“ஏன் முடியாது?”

அம்மாவாசை நாள் சுடுகாட்டுல பிடுங்கி இருக்கக் கூடாது.”
பண்ணினவன். கெரளி வித்தை எல்லாம் அப்போது இருந்துக்கறேன்
தூல வித்தை எல்லாம் தெரிஞ்சவன். அப்போது இருந்துக்கறேன்
அதை இப்பவே இங்கேயே செய்து எல்லாம் இருந்துக்கறேன்
“வேண்டாம் வேண்டாம்” என்று கூப்பிட்டான். அப்பறம் கண்ணு

“வேண்டாம் வேண்டாம். உங்கள் நம்பறேன். நீங்களே வந்து அந்த பிள்ளை எல்லாம் நடக்குமா?”

“ஒண்ணும் வேண்டாம். என் சாமிக்குப் படையல் வெத்தலை மேல ஒரு பதினேரு ரூபாய் கொடுக்கச் சம்பிரதாயப்படி பூசை அது போதும்.”

“வெறும் பதினோரு ரூபாய்... குழி தோண்டி பலி குறைவா இருக்கே....”

“நான் காசாசைப் பிடிக்க வந்தேன். என்ன வேணா செய்துக்குங்க... காட்டுக்காரன் இல்லே, ஜக்கம்மா என்ன தீர்த்தா போதும்.” பதினோரு ரூபாய்க்கு மேல ஒரு சம்பளம் தரவேண்டாம். வாங்கினாலும் எங்களை அந்த சம்பளம் கலவாமாம். நான் பொறுப்பு... தண்டிச்சுடுவா.”

“அப்படியா? என்ன ஒரு நெருக்கடி இருக்கிறது? இப்ப ஏதாவது கட்டுப்பாடு. ரொம்ப சந்தோஷம் நீங்கிவிட்டிருக்கிறது வரட்டுமா?”
 ஞாயிற்றுக்கிழமை என் ஃபேக்ரீட்டி கட்டிடம் முடியாம இந்த பத்ரன் பச்சத் செய்ய வேண்டியதை செய்து கொடுத்தான். நடிக்க மாட்டான்.”
 பிசாசையும் பிடிச்சுடுங்க. அதைப் பற்றி நான் உங்க பேரு?”
 ஒண்ணும் பிரச்சினை இருக்காதே.” நான் அப்ப உத்தரவு வாங்

“ஜக்கம்மா மேல சத்தியம்... இப்பவே போய் மயானத்துல
பிரச்சனையும் அதுக்கப்பறம் இருக்கா... ஏத்துக்க ஆரம்பிச்சாதானே

சரியா இருக்கும்.

“அப்படியன்னா சரி.. கிளம்புங்க.”

பாலு விடை கொடுக்க திறமையில்லாமல் துணி மூட்டையைத் தோளில் ஏற்றிக் கொண்டு அவன் புறப்பட்டான்.

அவர்கள் இருவரும் பேசித் கொண்டிருந்த வீட்டில் இருந்த அன்னம்மாள் சற்று தாமதமாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தாள். செக்யூரிட்டி போலீஸ்காரர் ஒருவன் ஒருவித சஞ்சலம்.

என்ன தம்பி இது. குடுகுடுப்பைக்காரன் கிட்ட போய் இப்படி சரீக்கு என்ன உட்கார்ந்துகிட்டு என்ன வெல்லவியா பிட்டு.

அன்னம்மாள் அழாத்தவளாக சினுங்கினாள்.

தப்பு அன்னம்மா... நான் உன் பண்ணிக்கிட்டிருக்கேன்றது உனக்கு தெரியாது. போகப் போகப் புரிமும் உள்னே சென்று செல் மூலமாக சாரதியை பிடித்தான்.

“சார் ஒரு முக்கியமான விஷயம்.”

“சொல்லுங்க பாலு...”

“ஞாயிற்றுக்கிழமை பூசைக்கு தேவையில்லை. நான் வேற ஒருத்தனாகச் செய்திருக்கேன்.”

“அப்படியா... யார் அது?”

“ஒரு குடுகுடுப்பைக்காரன்.”

“வாட்... குடுகுடுப்பைக்காரன்?”

“ஆமாம்... அவன் சொன்ன சொல் மாதிரி நடக்குது சார்.”

“இல்ல பாலு... அவன்...”

பிடுங்கல்காரங்க. சரியான நிழலில் உங்களுக்கு தெரியாது. இங்க என் ஒருத்தன் என்னை இன்ஃப்ரூண்ட்.

என்ன தம்ப எம்டி. வீட்டுக்கிட்டேயும் இதே

அந்த நபர்தான் என்கிட்டேயும் வந்து

அது பிசாசுக்கு ஆப்பு வைக்கறேன்னு

என்ன சொல்றீங்க.... அப்ப உங்களுக்கு

என் குடுகுடுப்பைக்காரன் பத்தி முந்தியே

ஒரு வாரமா நோட் பண்ணிக்

இருக்கேன். வெரி பவர்ஃபுல்

“நாமாவா?”

“பீஸ் சார். இந்த விஷயத்துல என்

புறங்கேளுங்க. அவன்தான் உள்ளே பூஜை

செய்தான்.”

“நம்புதீரி அவனைவிட பலமடங்கு

வேத உபாசகர்.”

“இருக்கட்டுமே. இவனால முடியலேன்னா

என்னை போவோம்.

“இங்க இவ்வளவு பிடிவாதம் பிடிக்கறது

உன்னை இருக்கு.”

“இது பிடிவாதம் இல்ல. இப்போதைக்கு

அவன்தான் சொல்வேன்.”

“சரி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை.

உன் பத்து பாலு. ஆப்ரேஷன் சக்ஸஸ். பட்

என்னை பெட்டுங்கற மாதிரி எதுவும் ஆயிடக்

கூடாதுசார். என் பேச்சைக் கேளுங்க.

உன்னை இன்னொரு விஷயம்.”

“என்ன?”

“எனக்கு சில டி.வி. கேமராக்கள்

உங்களுக்கு தெரியாது. இங்க என் டீயூட்டி

என் மாதிரி இருக்கணும். ஃபேக்டரில எல்லா

புறமும் கவர் ஆகணும்.”

“எதுக்கு பாலு? அந்த பூஜை
ரகசியமா கண்காணிக்கவா?”

“ஆமாம்... நாளைக்கே கேயா
ரகசியமா ஃபிக்ஸ் பண்ணிடணும்”

“அது ஒண்ணும் பெரிய லீவுய்யில்
நிறைய ஏஜென்சீஸ் இருக்காங்க சொல்
பண்ணிக் கொடுத்துவாங்க.”

“ப்ளீஸ் சார்.... அதை தயவு செய்து
ஆப்ரேட்டர்ஸ் யாருக்கும் தெரிவி
செய்துடுங்க.”

“ஆமா... இப்படி பூஜை செய்வது
எல்லாம் பாக்கக் கூடாதுன்னு சொ
வாங்களே, ஏதாவது ஆயிட்டா?”

“நீங்க பாக்காதீங்க...”

“நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன்”

“கவலைப்படாதீங்க... எனக்கு எது
ஆகாது.”

“எனக்கு ஒரே குழப்பமா இருக்க
உண்மையைச் சொல்லுங்க. நீங்க பூ
பூஜையை நம்பிக்கையோட செய்
போறீங்களா? இல்லை என்னதான் உங்க
பாத்துடுவோமேன்னு ஒரு குருட்டு கதிர்ப்பு
செய்யப் போறீங்களா?”

“கொள்ளிவாய்ப் பிசாசை பிடித்து
காக செய்யப் போறேன். அது பிடிப்பட்டால்
உங்க கேள்விக்கு நான் சொல்லாமல்
தெரியும் சார்.”

“என்னமோ பாலு... பெரிய கதிர்ப்பு
இன்ஸ்பெக்டர் மாதிரி மர்மமா செஞ்சு

“ஒரு பர்சனல் மேனேஜரும் கதிர்ப்பு
இன்ஸ்பெக்டர் மாதிரிதான் சார்.”

பதிலொடு செல்லை முட்டிக்கொ
பிறகு சோம்பல் முறித்தான். திரும்பவும்

சென்றான்.

சைலன்ஸ் எழுத ஆரம்பித்தான்.

10

விளையாட்டாக இரண்டு நபர்கள்
கட்டிக் கொண்டனர்.
தனியில் சுடுகாட்டுக்குச் சென்று
அது வெந்து கொண்டிருக்கும்
புரத்தின் சாம்பலைக் கொண்டு
விவசியம் என்பதுதான் பந்தயம்.

பேய் பிசாசும் பொய் - உடம்பு
அது துப்ப என்று சொன்ன நபர்
அதைத்திர்து தயாரானார்.

அவரை மிரட்டி அவருக்குப்
அதை உண்டு பண்ண மற்றவரும்
யானார். அதன்படி பிசாசு வேடம்
விட்டு சாம்பல் எடுக்க வந்த
விவசாயியை மிரட்டினார் மற்றவர்.
சாம்பல் எடுக்க வந்தவரும்
அதை போய்விட்டார். அதிர்ச்சியில்
அவர் உயிர் போய்விட்டது.

அப்பேய் விளையாட்டு இப்படி
விவசாயிகளிடத்தே என்று மிரட்டிய
அவ் வந்தத்ப்படும்போது உயிரை விட்ட
அவர் தான் எதிரில் திரும்பி வந்தார்.

விட்டபவர் உயிர் அடுத்த நொடி
அதில் பிரிய ஒன்றுக்கு இரண்டு
பெயர் அந்த சுடுகாட்டை சுற்ற
முடிந்தது!

இப்பிழைச்சிழமை!

அது ஒரு கண்ணாடி மூடிய காருக்குள்
இப்படிக்காரனுடன் ஃபேக்டரிக்குள்
அவரை முழுமையாக ஒரு சுற்று சுற்றி

வந்த பின் அந்த குடுகுடுப்பைக்காரன் சொல்லியதைப்பற்றிச் செய்து காட்டிக் கொண்டிருந்த இடத்தில் காரை நிறுத்தினான்.

இருவரும் காரைவிட்டு இறங்கினார்கள். நாம பாலு... நாம இப்ப இங்க உட்கார்ந்து...
“எந்த இடத்துல பூஜை பண்ணுறது உக்கப்போற பூஜையைப் பார்க்கப் போறீங்க...?” என்று பாலு கேட்டான்.

“குடுகுடுப்பைக்காரன் பத்திரம் கொடுத்ததுக்கு நான் தங்கியபடியே கேட்டார்.”
சிரித்தான்.

“என்ன சிரிக்கறீங்க?”

“ஒண்ணுமில்ல... சொல்றேன்... நாம இப்ப நாம பார்க்கப்போறோம்.”
ஃபேக்டரில யாரும் இல்லையே?”

“அதான் பார்த்தீங்களே... உக்கப்போறதுக்கு கேபின் லைன் பாசேஜில் இருந்து கிடையாது.”

“சரி தம்பி... நீயும் வெளிபேறலாம்...”

“போறேன்... நீங்க எங்க உக்காந்து பூஜை பண்ணுறீங்க?”
செய்யப் போறீங்க...?”

“சாயந்திரமா வந்து பார்... உக்காந்து பூஜை பண்ணுறீங்க... ஸ்டபன்சன் தொழியும்.”

“அப்ப அதுவரை யாரும் உக்காந்து பூஜை பண்ணா... பாருங்க...”
நுழையக்கூடாது. அப்படித்தானே?”

“நிச்சயமா... மீறி நுழைஞ்சா அதுவரை உக்காந்து பூஜை பண்ணா... ஒருத்தன் நாடிமுத்து, களுக்கு எதுவேணும்னாலும் நடக்கணும்...”

“அதெல்லாம் யாரும் வரயாடா... உக்காந்து பூஜை பண்ணா... பிசாசு வேஷம் போட்டு இன்னிக்கு எல்லோரும் லீவு...”
கூட ஒரே ஒருத்தர்தான். அவரும் வெளிபேறலாம்... அவங்க ரகசியமாக ஒளிஞ்சுக்கற வெளியேதான் நிப்பார்.

“சந்தோஷம். நீ கிளம்பு...”
அவன் விடைக்கொடுக்க, திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே வந்து காட்சியிலும் அடுத்த குடுகுடுப்பைக்காரனோட

திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே வந்து காட்சியிலும் அடுத்த குடுகுடுப்பைக்காரனோட ஏறி செக்யூரிட்டி கேட்...
காரைசெலுத்தினான் பாலு.

செக்யூரிட்டி கேட்டுக்கு வெளிபேறலாம்... இருவரும் குடுகுடுப்பைக்காரனுடன் ஜி.எம். சாரதியும் ஸ்டபன்சனும்... ஹாலில் ஃப்ளோரில் ஒரு கொண்டிருந்தனர். செக்யூரிட்டி அவர்கள் காட்சியிலும் அங்கே தோண்ட ஒன்றுக்கு நான்கு டி.விக்கள் அவை ஒன்று...

ஆரம்பித்தனர்.

“பாலு... என்ன இது? எதற்கு இப்படி சார்... நான் கிளம்பறேன்... டறாங்க?”

“வேடிக்கை பாருங்க... நான் பாக்ஸில் தொடர்ந்து காட்சிகள். முடிச்சதும் தெரியாமலாபோகப் போகுது... நேர காட்சிக்குப் பிறகு ஆளையர

“அப்ப நடக்கப்போறது புதுசு... இப்போது இருந்து ஒரு ட்ரங்குப் பெட்டி சதி வேலைன்னு உங்களுக்கு தெரியுமா? அது பிரயாசையுடன் மேலே தூக்கி

“அப்ப பூஜை தான்... அதைப் பார்த்துவிட்டு வாயைப் நம்பிக்கிட்டிருந்திருக்கீங்களா தான்... அதுவரை என்ன பாக்ஸ் பாலு அது?

“டெஃபன்ட்லி... நீங்க தானே அது... சக்தி இருக்குதுன்னு சொன்னது... அந்த குடு குடுப்பைக்

அப்படிச் சொன்னதாவது... கதான் அந்த குடு குடுப்பைக் காரியம் கரைக்கா நடந்துக்கிட்டிருந்து... டார்கெட். இன்ஃபாக்ட் அவன் ஒளிஞ்சிக்கிட்டிருக்காங்கனே

இரண்டுபேர்... அவங்களும் கதான்... இந்த இண்டஸ்ட்ரிக்குள்ள இப்படி யாரும் ஒளிஞ்சிருந்து வெளியே வந்திருக்கிறார்களே ஒரு தும்நிலைல, உள்ள நுழைஞ்சு

இல்லேன்னா கதை வேற மாதிரி போய்... அந்த ஒரு தும்நிலைல, உள்ள நுழைஞ்சு மைகாட்... நீங்க சொந்த பாலு... அந்த பேர்ல எல்லார் கண்ணுலையும்

ஏதோ புதையல் இருக்கற மாதிரி... அந்த தூவிவிட்டு இந்த பாக்ஸ்ல இப்படியே தோண்டி எடுக்கிறது... அந்த கருத்து தான் அவனோட மாஸ்டர்

இவ்வளவு நாள் பிசாக யாரை... இந்த உள் இரண்டு ஆப்பரேட்டர்சும் மாதிரியும் தெரியுதே?

அது புதையலா... இல்லை... அந்த பாக்ஸ்ல இருக்கறதுல அவங் தான்னு கொஞ்ச நேரத்துல தெரிந்து... அதுவரை அந்த தரேன்னு சொல்லியிருப்பான்.

பார்த்துக்கிட்டே இருங்க. மிஸ்டர்... அதுவரை ஊழியர்கள் பிசாக வேஷம் கொஞ்சம் ஸ்டேஷன் வரை... அந்த சர்க்காரர்கள் ஆயிட்டாங்க.

இன்ஸ்பெக்டரோட வரமுடியுமா... அந்த ஒரு க்ளயல் பிளான். நாங்களும் நிச்சயமா சார்... ஒரு... அதுவரை இவ்வளவு தூரத்துக்கு ஒரு

பட்டாலியனோடையே வரேன்... அதுவரை இருக்கும்னு எதிர் பார்க்கல. எப்படி கமான் க்லீக்... அவ்வளவு... அதுவரை இதை யூகிச்சீங்க.....?

இயல்பா நடக்கணும். இங்க உள்... அதுவரை நானும் பயந்துட்டேன் சார். மூணுபேர்... அதனால் சில... அதுவரை சதாரிச்சேன். என் வீட்டுத்

இரண்டு போலீஸ்காரங்க வந்து... அதுவரை சாவுதான் சதாரிக்க வெச்சது. பட்டாலியின்லாம் வேண்டாம்.

செத்துப்போன தோட்டக்காரன் முதுகை மீட்டி காட்சியில் தெரிந்தது. ஆவியா வந்து மிரட்டிப் பார்த்தான். அது தங்கம்தானே?" வந்தது ஆவி இல்லை. இதே குதிரைகளைப் போல்தான் எப்படி வந்துருக்கும்னு காரன்தான். அவனோட மேக்கப் போடும் போதேன். இது ஒரு காலத்துல கால் செருப்பை மட்டும் மாத்திரம் மாட்டிப் பொட்டல்காடா இருந்தது விட்டுவிட்டான். முத்துசாமி எப்பவுமே செருப்பை இந்த தங்கத்தை இங்க இந்த போடமாட்டான். ஆனா வந்த முத்துசாமி தனக்கு எவ்வளவு கால்காரரே புதைச்ச வெச்சிருக்கால் இந்த குடுகுப்பைக்காரன் எவ்வளவு கால்காரன். ஏதோ காரணத்தால தோட்டத்து ஈரமண் தரைல அது செருப்பு போயிருக்கலாம். வெளியே வந்து தெரிஞ்சது, எல்லாத்துக்கும் மேலா ஒன்றுதான் இங்க ஃபேக்டரி உருவாகி கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு காட்டினால் நியானு ஆக்கியிருக்கணும். பாம்பைக் கொண்டுவிட்டு வந்து போய் இருக்கற தங்கமோ பலகோடி. முத்துசாமியை கடிக்க வெச்ச அதன் முதுகை மீட்டி இவன் கைக்கு பழையபடி அவன் உயிர்போக, இவன் சொன்னாது போட்ட திட்டம்தான் இந்த பிசாசு பலிச்சிடிச்சுன்னு என்னை தங்கமோ வெச்சான்."

மறுநாள் காலை என் சந்தேகம்தான். 'கேமராவை' வெச்ச பாக்கறது கண்டிச்சு குறி சொன்னான்.

இனியும் சந்தேகப்பட்டானே. இவன் இவ்வளவு தோண்டவே வேற விதமா செயல்பட்டானே. அது காரணம்தான். ஜக்கமா சொல்றா இங்க உதவாதன்னு தோணிச்சு.

பயப்படற மாதிரி நடிக்க ஆரம்பிச்சான். தங்கமோ கேமராவை தூக்கி எறிய அவனையும் இழுத்து உள்ற போய்விட்டான். என்கிட்ட செய்த அதே கமால் வேற என்னதான். எவ்வளவு பெரிய இவன் உங்க கிட்டையும் செப்து மறுபடியும் திரைத்தாலும் அவன்கிட்டேயும் ஒரு பார்த்திருக்கான். ஆனா உங்க வரை போய் இருக்கத்தானே செய்யும். கதவு திறக்கலை.

நானோ திறந்துவிட்டு அவன் வந்தான். எவ்வளவு தூரம் நடக்கவிட்டிருக்கான். உங்க அசைன்மெண்டை பார்த்தீங்களா? பாலு டி.வி. கார்டை எவ்வளவு தூக்க கொடுத்தீங்க.... உங்களை காட்டும்போது பெட்டியில் இவன் போடறதன்னே தெரியல எனக்கு..." கட்டிகட்டியாக தங்க பிஸ்கட்டை அவன் கையில்படாதீங்க சார்.. போலீஸ்

வரட்டும். அவனை பிடிக்கட்டும். என் யுகம்
எவ்வளவு தூரம் உண்மைன்னு நான் பார்க்க
வேண்டாமா?"

பாலு அந்த நிலையிலும் பணிவாக
பேசி தலையை ஸ்டைலாகக் கோதிவிட்டுக்
கொண்டான். போலீஸ் ஜீப்பும் வந்து நின்றது.

பாலுவும், ஜி.எம்.மும் ஏறிக் கொள்ள
உள்ளே பாய்ச்சலெடுத்து இன்ஸ்பெக்டர்
துப்பாக்கியும் கையுமாக தயாராக
உட்கார்ந்திருந்தார்.

இனி மற்ற விஷயங்கள் தானாக
நடந்துவிடும். நம்புவோம்.

முற்றும்.

விழா
ஆர்வ
பிரப
கூட்ட
உள்ள
பரிச்ச
வந்தி
தான்
பாமை
அப்ப
வற்பு
ஆசிக
ருபாய்
ஜீவா
கவிதை
விடவு
இறுதி
அவன்
யாத்தி
அரசிய